

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

ŚRODA, 12 WRZEŚNIA 1934

NR. 251

Stale miejsce dla Sowietów w Radzie Ligi Narodów

Genewa, 11. 9. Tel. wł.
Rada Ligi Narodów na tajnym posiedzeniu uchwaliła utworzenie nowego stałego miejsca w radzie na rzecz Rosji sowieckiej. Uchwała zapadła bez sprzeciwu przy wstrzymaniu się od głosowania przedstawicieli Argentyny i Portugalii. Wszyscy inni delegaci, w liczbie 11, nie wyłączając Polski, głosowali za przyznaniem Rosji stałego miejsca.

Sprawa formy zaproszenia Sowietów do Ligi napotyka nadal na trudności i do tej chwili nie została ustalona.

Paryż, 11. września. (PAT.)

Agencja Havasa donosi z Genewy, iż według pogłosek, krążących w kuluarach, minister Beck na pełnym posiedzeniu członków rady Ligi miał podkreślić, że przyjęcie Związku sowieckiego do Ligi Narodów nie powinno w żadnym wypadku naruszać obecnego stanu stosunków polsko - sowieckich, wynikającego z podpisanych przez oba państwa traktatów, i oświadczył, że Polska będzie głosować zarówno za przyjęciem Sowietów do Li-

gi Narodów, jak i za udzieleniem Związkowi sowieckiemu miejsca stałego w radzie Ligi.

Minister Barthou wysunął następnie sprawę procedury, która będzie wyjaśniona podczas rozmów pomiędzy poszczególnymi delegatami. Rozmowy te mają rozpocząć się jutro. Minister Barthou

stwierdził wreszcie, że rezolucja, powzięta przez członków rady w sprawie przyjęcia Związku sowieckiego do Ligi Narodów i przyznania im stałego miejsca, ma charakter ostateczny.

Paryż, 11. września. (PAT.)

Agencja Havasa donosi z Genewy, iż na skutek rokowań bezpośrednich pomię-

dzy Warszawą i Moskwą, rząd sowiecki stwierdził, iż wejście do Ligi Narodów w niczem nie zmieni zobowiązań, wynikających z dwustronnych układów polsko - sowieckich.

Genewa, 11. września. (PAT.)

Przewodniczący zgromadzenia Ligi Narodów otrzymał od przedstawiciela ukraińskiej organizacji antysowieckiej, Aleksandra Szulgina memoriał, protestujący przeciwko przyjęciu rządu sowieckiego do Ligi i domagający się natychmiastowej ewakuacji Ukrainy przez wojska sowieckie.

Przesilenie polityczne w Hiszpanji Grupa katolicka sięga po władzę

Paryż, 11. 9. Tel. wł.

Z Madrytu donoszą: Przywódca grupy katolickiej, Gil Robles, wygłosił przemówienie, w którym oświadczył, że stronnictwo jego nie może nadal popierać gabinetu Ricardo Sampera i, że samo pragnie objąć władzę. W ten sposób gabinet Sampera został pozbawiony większości w parlamencie.

Ponieważ Kortezy nie obradują obecnie, gabinetowi nie grozi bezpośrednie niebezpieczeństwo. Według wszelkiego prawdopodobień-

stwa gabinet Sampera nie będzie jednak oczekiwany na wznowienie sesji parlamentu i sam się poda do dymisji, wyciągając konsekwencje z deklaracji Gil Roblesa.

Krąży jednak pogłoski, że skrajne organizacje lewicowe zamierzają ogłosić nowy 24-godzinny strajk powszechny celem zaprotestowania przeciwko aresztowaniu przywódcy i, gdyby te pogłoski okazały się prawdziwe, przesilenie rządowe zostałoby na skutek tego odroczone o kilka dni.

Interwencja sen. Boguckiego w sprawie hrabiny Brassow

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

Prasa warszawska donosi, że w kołach adwokackich krąży pogłoski, jakoby B. B. prowadziło dochodzenia także i co do osoby adwokata Antoniego Boguckiego, wicemarszałka Senatu.

Badana ma być kwestja udziału p. Boguckiego w procesie hrabiny Brassow przeciwko Skarbowi Państwa o zwrot majątków rodziny carskiej w Częstochowskim. Adw. Bogucki zabiegał mial o przyznanie hrabinie Brassow prawa ubogich, co zostało uwieńczony pomyślnym skutkiem, mimo że hrabina jest osobą majątną i rezyduje stale w Paryżu.

Zagranica finansuje zbrojenia Niemiec

◆◆◆◆◆ Dlaczego w Niemczech brak dewiz? ◆◆◆◆◆

Strasburg, 11. 9. PAT.
Największy dziennik alzacko - lotaryński „Dernieres Nouvelles de Strasbourg”, zamieścił artykuł wstępny, w którym dowodzi na podstawie bogatego materiału statystycznego, że przyczyną braku dewiz w Niemczech są olbrzymie wydatki na zbrojenia. Chodzi tu przede wszystkim o wydatki na opłacenie wzrastającego wciąż importu wyrobów tekstylnych oraz innych artykułów, potrzebnych do umundurowania i wyekwipowania wojska, dalej miedzi i innych metali oraz drzewa budulcowego i wszelkich wyrobów kauczukowych. Wartość przywozu tych artykułów do Niemiec w okresie od marca do maja br. wynieść miała, według pisma, przeszło 154 milionów marek, czyli

69 procent więcej, niż w analogicznym okresie roku zeszłego.

„Dewizy, zużyte na pokrycie tych wydatków — pisze dziennik alzacki w konkluzji —

stracone są oczywiście dla wierzycieli Niemiec. Moratorium faworyzuje zbrojenia niemieckie. Zagranica finansuje przygotowania Niemiec do wojny.”

Kto wygrał?

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

W ciągu wtorkowego ciągnięcia Państwowej Loterii Klasowej padły następujące wygrane na nr.:

10.000 zł. — 82904 162866
5.000 zł. — 20529 35402 46569 70136 103496
112960 147778

2.000 zł. — 4591 5078 6841 9888 13437
32373 33588 39059 41159 54343 68895 71851
87328 89244 89994 98535 102146 104163 134525
138046 140264 141510 144326 156056 161437

1.000 zł. — 6007 8738 8989 10001 21717
22063 24330 27863 31381 43195 47745 47787
57583 57641 69164 81308 86335 85715 107755
108735 112069 114740 117407 128356 139435
140933 142678 145001 145436 145257 148130
150615 152858 159367

W czwartym ciągnięciu padły następujące wygrane:

15.000 zł. — 84788 92119 165238
10.000 zł. — 19849 71078 138377
5.000 zł. — 35543 72868 101214 140439
159379

2.000 zł. — 46323 49179 54130 30521 37781
55343 59179 69968 72321 79694 102430 106121
113634 117397 154336

1.000 zł. — 400 1392 9397 10107 11262 14741
29172 36427 44770 67443 71497 74417 79601
81082 87102 87616 90557 97703 100029 10943
11218 112772 114557 115090 122996 13026
131418 30849 131418 135328 147903 149191
157962 160395 162549 167977 169288

międzynarodowy Turniej Lotniczy wzbudził olbrzymie zainteresowanie. Przebieg turnieju śledzi cała Polska. Ilustracja przedstawia tablicę challenge'ową, ustawioną na placu Saskim w Warszawie, gdzie podawane są wyniki poszczególnych konkurencji turnieju. Tablicy tej przypatrują się tłumy ludzi. (Ag. Fot. „Polonji” i „Siedmiu Groszy”, Fot. Cz. Datka.)

Przerwanie strejku robotników w Zagórzcu

Właściciel kopalni nie przybył na konferencję

W ub. wtorek upłynął szósty dzień strejku robotników kop. „Karol” w Zagórzcu. 80 ludzi od 6 dni przebywa w podziemiach, przyczem z dniem 9 bm. o godzinie 12 robotnicy zastosowali głodówkę, nie przyjmując pokarmów.

10 bm. na godz. 16 p. starosta Boxa w Będzinie wyznaczył konferencję zainteresowanych stron, chcąc zlikwidować zatarg, który przybrał tak ostre formy. Na konferencję jednak nie przybył wla-

ściciel kopalni, p. Rechnic, żyd, zawiadamiając, że ze względu na obchodzone święto, nie może konferować. Przystępując należy, że jest to zwykły wybieg i, że p. Rechnic w ten sposób chciał uniknąć przykrych dla niego tłumaczeń i wyjaśnień; niezwykła bowiem ważność sprawy pozwala nawet na konferencję i w święto. W chwili, gdy 80 ludzi kona z głodu w podziemiach, święto nie może stanowić przeszkody w przyszłości im z pomocą.

We wtorek sekretarz zawodowego

związku górników oświadczył nam, iż uzyskał zapewnienie, że kopalnia „Karol” prowadzona będzie normalnie do 15 października br., a w międzyczasie związek poczyni starania u władz celem utrzymania kopalni w ruchu i nadal.

Wieczorem przedstawiciel związku miał udać się na kopalnię, celem nakłonienia strejkujących do opuszczenia podziemi i podjęcia pracy. Wyraził przytem przypuszczenie, że robotnicy zgodzą się na takie załatwienie sprawy i przerwą strejk.

Z sali sądowej w Chorzowie

Przed Sądem Okręgowym w Chorzowie, odbyła się w ub. wtorek rozprawa przeciw Ryszardowi Fiskowi, Pawłowi Lendnerowi, oraz Pawłowi Zarzyckiemu, zam. w Chropaczowie, którym akt oskarżenia zarzucał dopuszczenie się rozboju. Oskarżeni napadli w dniu 5 sierpnia br. na Michała Kukulę, zam. w Chropaczowie, którego pobili i skradli gotówkę. W toku rozprawy zadano jednak ustalić, iż chodzi w tym wypadku o zwykłą kradzież, wobec czego sąd zasądził oskarżonego Ficka na 6 tygodni aresztu, zaś pozostałych uwolnił. (ok)

Zaginęli

Na posterunek policji w Piasecznej zgłosiła się w dn. 20 bm. niejaką Julia Stankowa i oświadczyła, że w dn. 7 bm. o godz. 6 wydała się z domu rodzicielskiego jej siostra, Eleonora, i dotychczas nie powróciła. Wymieniona urodziła się dn. 21. II. 1910 r. w Piasecznej, jest córką Roberta i Karoliny z domu Wandzik, posiada wzrost 160 cm., włosy rude, obcięte, w górnej szczękę po prawej stronie złoty ząb, ubrana jest w półbuciki brązowe do sznurowania, pończochy jasne, sukienkę czarną z białym kołnierzem, płaszcz szary w jasne kratki, czapkę siwą wełnianą, torebkę i parasolkę czarne, rękawiczki białe z czarnymi naszywkami. E. S. jest upośledzona na umyśle. (Pi)

— W dniu 29 ub. m. wydał się z domu rodzicielskiego 14-letni Herbert Wróbel, zam. w Chorzowie, przy ul. Górniczej 18 i do tej pory nie wrócił. (ok)

B. wydawca „Kattowitzer Journal” notorycznym oszustem

W ub. roku grasował na Górnym Śląsku międzynarodowy hochsztapler Józef Szpiegel vel Rosemann, który ponosił szereg firm na kilka tysięcy złotych. Kupował on różne przedmioty na raty, których następnie nie płacił, a zakupione rzeczy spieniężał. Poza-tem oszust wydawał w Katowicach tygodnik w języku niemieckim p. t. „Kattowitzer Journal”. Przyjął on szereg bezrobotnych pracowników umysłowych za kaucja, a następnie nie dał im pracy sprzeniewierzając kaucje. Poza-tem oszust nabrał kilka firm za druk gazet. Bezrobotnych pracowników poszkodował oszust na 8 tysięcy zł. Po tych wszystkich występach Szpiegel zbiegł do Wiednia,

gdzie został jednak natychmiast aresztowany, gdyż za podobne sprawki był poszukiwany przez sądy wiedeńskie.

Na podstawie listów gończych rozesłanych przez sędziego śledczego w Katowicach p. Zdankiewicza, władze austriackie zawiadomiły władze polskie, że oszust znajduje się w więzieniu i po załatwieniu różnych formalności został on wydany władzom polskim. W ub. wtorek oszust został oddany do dyspozycji sędziego śledczego w Katowicach, który zarządził osadzenie oszusta w więzieniu, gdzie oczekiwać będzie na wymiar sprawiedliwości. (s)

Sroda 12 września 1934

Dziś: Imienia N. M. P.
Jutro: Filipa, Aleks.
Wschód słońca: g. 5 m. 27
Zachód: g. 18 m. 24
Długość dnia: g. 12 m. 57

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego II, — tel. 349-81.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.
ŚRODA: g. 20 „Pan z towarzystwa” (premiera).
CZWARTEK: g. 20 „Pan z towarzystwa”.
PIĄTEK: g. 20 „Człowiek z pod mostu”.
SOBOTA: g. 15.30 „Lilla Weneda” dla szkół;
g. 20 „Pan z towarzystwa”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:
KATOWICE. Capitol: „Dama kier”. Casino: „4 dzentelmenów”. Colosseum: „W 90 minut dookoła świata”. Palace: „Pieśń nad pieśniami”. Rialto: „Świat należy do ciebie”. Union: „Szalona noc w Zoo w Budapeszcie”.

CHORZÓW. Colosseum: „Noc miłości”. Apollo: „Buntownik” i „Na dnie oceanu”. Roxy: „Dziewczę z nad Wolgi” i „Falszywy strzał”.

KINA W RYBNIKU.
Apollo: „Kot i skrzypce” i „Pogrzeb ministra Pierackiego”. Palace: „Zakazana melodia” i „Kwiat stepu”.

RADJO.
CZWARTEK, 13 WRZEŚNIA 1934 R.
Katowice. 6.45 „Kiedy ranne wstała zorze”. 6.48 Płyty. 6.58 Gimnastyka. 7.08 Płyty. 7.25 Płyty. 7.35 Chwilka spać domu. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Wiadomości meteorologiczne. 12.10 Obrazek dla dzieci najmłodszych. 12.30 Zespół salonowy. 13.05 Z rynku pracy. 13.10 Płyty. 15.35 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Muzyka lekka. 16.45 Lekcja języka francuskiego. 17.00 Teatr Wyobraźni. 17.50 Pogawędka. Ciębi...Heli z dziełmi. 18.00 Feljeton sportowy. 18.15 Recital fortepianowy. 19.00 Zespół wokalny. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Muzyka lekka. 21.00 Koncert popularny. 22.15 Muzyka taneczna. 23.05—23.30 Muzyka taneczna.

— KOMITET PRZYJĘCIA BRACI ADAMOWICZÓW prosi wszystkich motocyklistów i właścicieli samochodów do gremjalnego wzięcia udziału przy powitaniu Adamowiczów na lotnisku o godz. 16,30 w dniu 12 bm.

— NA POWODZIAN. Do dnia 1 bm. wpłynęło do Woj. Kom. Pomocy Ofiarom Powodzi z list ofiar, zbiorów, subwencji i t. d. w Katowicach ogółem 24.931,30 zł. Wpływy w rzeczywistości są większe, albowiem urzędy, przedsiębiorstwa itp. przekazały zebrane kwoty bezpośrednio na konto czekowe Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Ofiarom Powodzi w Katowicach P. K. O. nr. 315.500.

— ZAMÓWIENIA RZĄDOWE. Ministerstwo Komunikacji zamówiło w hutach „Ferrum” w Bogucicach i „Fitzner” w Siemianowicach nity żelazne do szyn, wartości około 300.000 zł.

— PIELGRZYMKĄ DO KALWARJI ZEBRZYDOWSKIEJ. Zapowiedziana już przez nas pielgrzymka do Kalwarji Zebrzyd. w dniach 13—16 września br. urządzona staraniem Ligi Katolickiej w Katowicach, wywołała jak było do przewidzenia, wielkie zainteresowanie. Nic dziwnego, bo program jest naprawdę b. bogaty, a koszty podróży łącznie z wydatkami na nabożeństwa itd., wynoszą tylko 6,— zł. Zgłoszenia przyjmują jeszcze Liga Katolicka w Katowicach, ul. Marsz. Piłsudskiego 58, a w poszczególnych parafjach Urzędy Parafjalne. Pojedyncze bilety sprzedaje P.B.P. „Orbis”, Katowice, ul. Pocztowa, róg 3 Maja. Odjazd pociągu z Chorzowa I, dnia 13 września o godz. 8,55 z Hajduk — 9,03; z Katowic — 9,21; z Bogucic — 9,26; Szopieniec — 9,32; Mysłowic — 9,40; z Imielinia — 9,56.

— SREBRNE GODY MAŁŻEŃSKIE obchodził 7 bm. małżonkowie Franciszek i Maria Szczędzinowie w Katowicach, ulica Strzelecka 7. „Szczęść Boże!”

— KRWAWA BÓJKA W SIEMIANOWICACH. Na Placu Wolności w Siemianowicach doszło do bójki między bezrobotnym P. K., oraz A. R., w wyniku której K. został ciężko okaleczony i doznał wstrząsu mózgu. Sprawcę bójki R. aresztowano. (mk)

— OFIARA „BIEDASZYBU” 10 bm. wieczorem zasypiany został w „biedaszybie” na polach przy ul. Agnieszki w Welnowcu bezrobotny Paweł Sypa z Welnowca. Śmierć nastąpiła wskutek uduszenia.

— ZABAWA TANECZNA W BOGUCICACH. Towarzystwo Mandolinistów „Chopiń” Katowice - Bogucice urządza 16 bm. w sali p. Kozy w Bogucicach zabawę taneczną. Dochód przeznaczony na powodzian. Bilety wstępu 1 zł. i 50 gr., początek o godz. 19-tej.

— Z SADU ROZJEMCZEGO W BYTOMIU. Z Bytomia donoszą, że przed sądem

Wycieczka Kat. Tow. Polek do Krakowa

Zarząd Główny Kat. Tow. Polek komunikuje, że termin wycieczki do Krakowa został przełożony ze względów technicznych na dzień 21, 22 i 23 września br. Ostatni termin zgłoszeń upływa z dniem 17 września br.

Olbrzymia afera przemysłowa w Katowicach

Wielką sensację w Katowicach wywołało aresztowanie znanego na tutejszym gruncie kupca Leona Kenera, właściciela wielkiej nieruchomości. Aresztowanie to stoż. związek z wykryciem olbrzymiej afery przemysłowej jedwabiu w Cieszynie. Afera ta zatacza coraz większe kręgi. W czasie rewizji mieszkaniowej u Kenera, znaleziono wiele dowodów obciążających.

Ze względu na toczące się śledztwo dalszych szczegółów ujawniać nie można. (s)

Nagły zgon

W ub. poniedziałek na drodze obok cegielni w Czulowie, pod Tychami, w pow.

rozjeczmy dla G. Śląska, w najbliższym czasie rozpatrywana będzie interesująca sprawa, dot. zastosowania ustawy o radach zakładowych na terenie Woj. Śląskiego. Stronie skarżącej chodzi o stwierdzenie, że na podstawie istniejących na terenie Woj. Śląskiego przepisów ustawy o radach zakładowych nie wolno rozwiązywać z członkami tych rad zakładowych stosunku pracy.

— 15-LECIE K. S. M. „Promień” CHORZÓW. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży „Promień” w Chorzowie I. przy par. św. Jadwigi, obchodzi w dniu 16 bm. 15-lecie istnienia, połączone z imprezami sportowymi, które odbędą się na Stadionie.

Pszczyńskim, znaleziono w godzinach południowych nieznanego mężczyznę, nie dającego żadnych znaków życia. Przy bliższych oględzinach okazało się, że jest to 72-letni Mikołaj Kroczek, zam. w Tychach. Wyszedł on do lasu na grzyby i najprawdopodobniej zmarł wskutek udaru sercowego. (ok)

Jedziemy na „Challenge” do Warszawy

Polskie Biuro Podróży „Orbis” w Katowicach urządza w związku z zakończeniem zlotu okręgowego „Challenge” popularną wycieczkę do Warszawy w dniach od 15—17 bm. Wyjazd z Katowic w dniu 15 bm. o godz. 23,17 specjalnym pociągiem popularnym. Powrót z Warszawy 17 bm. około godz. 22. Cena biletu w obie strony wraz z programem i biletem wstępu na lotnisko w Mokotowie 16,40 zł.

Wypadek na kopalni

Dnia 11 bm. rano na kopalni „Maks”, w Michałkowicach, wskutek t. zw. tapnięcia, oberwały się ze stropu masy węgla, przysypując rebacza, Stanisława Bładę. Rannego wydobyto z pod gruzów i w stanie groźnym przewieziono do szpitala.

— Z TEGO BĘDZIE CIĘŻKA SPRAWA. W ub. piątek wieczorem w restauracji Głombicy w Szarleju, podczas interwencji policji, przy likwidowaniu bójki, jeden z awanturników, niejak J. B. z Szarleja, pobili dotkliwie dwóch policjantów. Ostatecznie jednak udało się awanturnika siłą doprowadzić do komisarjatu. (zo)

— ZNALEZIENIE ZWŁOK. Dn. 9 bm. po południu znaleziono w Brynicy, pod Biżlą, w pow. Tarnogórskim, zwłoki poszukiwanego od kilku dni Roberta Głowika z Wlk. Piekar. Dochodzenia wykazały, że śp. Głowik, wychodząc z gospody w nocy 2 bm. w ciemnościach zabłądził i wpadł do rzeki.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

KINA W ZAGŁĘBIU:
SOSNOWIEC. Eden: „Przygoda o północy”. Palace: „Kobiety w jego życiu”. Zagłębie: „Człowiek”. Casino: „Porwanie” Momus: „Piliul swego męża”.
BĘDZIN. Światowid: „Kobieta z rejestru”. Nowoś: „Niewdziálny człowiek”.
CZELĄDZ. Czary: „Kocha... Lub... Szanuje...”

— WÓDKA PRZYCZYŃĄ ŚMIERCI. Pod Sączowem wylowiono z rzeki Brynicy zwłoki topielca, którym okazał się 41-letni Robert Gawik z Piekar. Będąc pijany Gawik wpadł do rzeki i utonął.

— USIŁOWANE SAMOBÓJSTWO. 19-letnia Stanisława Sobczek z Dąbrowy, Narutowicza 36, po sprzeczce rodzinnej, usiłowała otruć się esencją.

— NIEUDAŁE BRATOBÓJSTWO. Bolesław Szpałek z Sosnowca, kol. Pekin 5, na tle nieporozumień rodzinnych uderzył brata Ludwika tępym narzędziem w głowę. Ciężko ranny walczy ze śmiercią.

— ZAMACH NA ŻYCIĘ. Dybkowska Janina, zam. w Zawierciu, ul. Towarowa 10, usiłowała pozbawić się życia przez wypicie dużej dawki esencji octowej. Desperatkę w stanie groźnym przewieziono do szpitala Ubezpieczalni Społecznej. (Hu)

— NA FRONCIE PRACY W ZAWIERCIU. W najbliższych dniach powraca do Zawiercia z pracy sezonowej w Państw. Kamieniołomach Zagnańsk, 250 zwolnionych robotników. Z dniem 17 bm. Fabryka Szkła w Zawierciu uruchamia drugi piec hutniczy, w związku z czem znajdzie zatrudnienie 300 bezrobotnych. (Hu)

Kronika Olkuska

— DUR BRZUSZNY. W powiecie Olkuskim wśród innych zakaźnych chorób, sporo osób zapadło na dur brzuszny, co spowodowane jest nieumyciem owoców. Narazie zgłoszono formalnie 6 osób na tę chorobę. (o)

— ECHA ZABÓJSTWA PREZESA SMP. We wsi Brzeziny Małoszyckie, pow. Olkuskiego, miał miejsce wypadek w kwietniu b. r. zabójstwa prezesa SMP, Mikołaja Kabzy. Sprawca, mieszkaniec tej wsi Władysław Macuła, spowodu osobistej zemsty pchnął śp. Kabzę bagnetem w okolicę serca, skutkiem czego śmierć nastąpiła zaraz. Zabójca stanął przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu w dn. 24 b. m. (o)

W przededniu sensacyjnej rozprawy przeciwko kolejarzowi Pałce

Jak już w poprzednim numerze zapowiedzieliśmy, w czwartek rozpocznie się w gmachu Sądu Grodzkiego w Mysłowicach, dokąd wyjedzie Sąd Okręgowy z Katowic, sensacyjna rozprawa, której przedmiotem będzie głośnie swego czasu krwawe zajście w magazynach kolejowych w Mysłowicach. Rozprawa budzi zrozumiałe zainteresowanie na Górnym Śląsku.

Na ławie oskarżenia zasiądzie kolejarz Paweł Pałka z Mysłowic, który stoi pod zarzutem zamordowania swego towarzysza pracy, Pawła Pioskownika. Sekcja zwłok wykazała, że do śp. Pioskownika dano dwa strzały z rewolweru, a poza-tem uderzono go jeszcze kilkakrotnie młotkiem w głowę. Jak wiadomo, oskarżony Pałka także został ciężko ranny, jednak po kilkutygodniowym pobycie w szpitalu, został wyleczony.

Według wyników dochodzeń. Pałka, zamordował Pioskownika, usiłował popełnić samobójstwo. Bardzo charakterystyczny jest fakt, że rewolwer, z którego został zamordowany śp. Pioskownik i postrzelony oskarżony Pałka, znaleziono po dokonaniu morderstwa na dachu magazynu. Wynikałoby z tego, że osk. Pałka, po postrzeleniu się, miał jeszcze tyle siły, że wyszedł z magazynu na dwór i wrzucił rewolwer na dach magazynu, poczem wrócił do pokoju, gdzie popełniono zbrodnię i padł bez przytomności na ziemię. W pokoju musiała, według wszelkiego prawdopodobieństwa, rozegrać się rozpaczliwa walka o życie, gdyż telefon był uszkodzony, a słuchawka leżała na stole. Oskarżonego Pałkę obciąża m. in. fakt, że natychmiast po odkryciu zbrodni, starał się skierować podej-

zenie na jednego ze zwolnionych z pracy poprzednio kolejarzy. Kolejarz ten jednak w zupełności wykazał swoje alibi i jako sprawca nie mógł zupełnie wchodzić w rachubę.

W całej tej sprawie jest jeszcze wiele momentów niewyjaśnionych. Rozprawa więc budzi wielkie zainteresowanie, gdyż sąd będzie dążył do zupełnego wyjaśnienia tej zagadkowej zbrodni. Oskarżony do winy się nie przyznaje, twierdząc, że śp. Pioskownik został zamordowany, a on ciężko postrzelony przez nieznanego osobnika, który na magazynu kolejowe urządził napad.

Nie jest wykluczone, że rozprawa zostanie odroczone, gdyż jeden z głównych świadków wyjechał, i na czwartkową rozprawę nie stanie. (s)

Stolica Śląska wita dzisiaj braci Adamowiczów

Dzisiaj, w dniu 12 bm. o godz. 16.30 nastąpi na lotnisku w Katowicach uroczyste przyjęcie bohaterów lotników, braci Adamowiczów, którzy przybędą do Katowic samolotem z Krakowa. Do granic Województwa Śląskiego w drodze z Krakowa, bracia Adamowicze odprowadzeni będą przez 3 awionetki aeroklubu krakowskiego. Od Mysłowic zaś towarzyszyć będą braciom Adamowiczom 3 awionetki śląskiego aeroklubu.

Samoloty wylądują na lotnisku w Katowicach, gdzie zbiorą się przedstawiciele władz oraz społeczeństwa. Spodziewać się należy, że Śląsk przywita bohaterów lotników z całą serdecznością i gościnnością, wyrażając im w ten sposób podziękowanie za dokonanie bohaterskiego lotu i rozstawienie imienia polskiego na całym świecie.

Magistrat miasta Katowic, w związku z przylotem naszych bohaterów, uprasza obywateli miasta o udekorowanie domów sztandarami narodowymi. Dotyczy to głównie domów, położonych przy ul. Francuskiej, Piłsudskiego, na rynku, 3-go Maja i Placu Wolności, które to ulicami bracia Adamowicze przejadą w otwartym samochodzie, celem złożenia wieńca na płycie Nieznanego Powstańca.

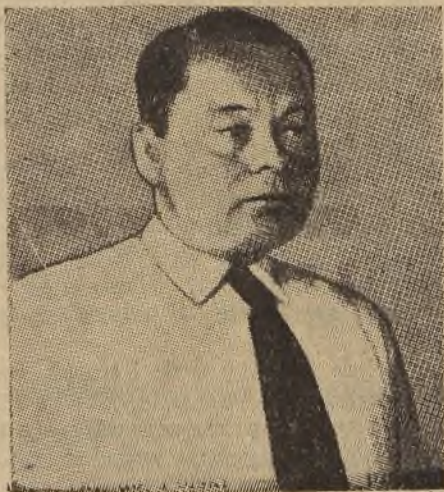
W związku z pobytem braci Adamowiczów w dniu dzisiejszym w stolicy Śląska, o godzinie 20-tej odbędzie się w Katowicach na Ratuszu uroczyste posiedzenie obu korporacji miejskich, oraz skromne przyjęcie.

Jutro, t. j. 13 bm. lotnicy zwiedzą gmach Sejmu Śląskiego i Województwa, Muzeum Śląskie, oraz Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe, poczem udadzą się w dalszą drogę do Chorzowa, a na granicy miasta oczekiwać ich będzie bandera kon-

na, która odprowadzi ich na ratusz chorzowski, gdzie odbędzie się uroczyste przywitanie. Wieczorem zaś lotnicy złożą wizytę kolonij amerykańskiej w Nikiszowcu i zjawią się na premierze w Teatrze Polskim w Katowicach. Samolot braci Adamowiczów, a wraz z nim awionetka kapitana Skarżyńskiego, wystawione

będą w czasie od 20 bm. do 15 października w halach Wystawy Obrony Przeciwgazowej.

Bohaterscy lotnicy, bracia Adamowicze, mogą być pewni, że Śląsk przywita ich z otwartym sercem i z pełną radością, wyrażając im w ten sposób podziękowanie za bohaterski ich wyczyn lotniczy.

Ben Adamowicz.

Józef Adamowicz.

Przeciwko „Mannie“

W ostatnich dniach odbyło się ważne zebranie cechu piekarskiego w Chorzowie. Na zebraniu tem pomiędzy innymi omawiano sprawę dostarczania chleba dla bezrobotnych przez firmę „Manna“ w Wielkich Hajdukach. Obecni podnieśli, że na skutek oddania prawa wyłącznej dostawy chleba dla bezrobotnych firmie „Manna“ ponieśli olbrzymie straty. Niektórzy zmuszeni byli nawet do redukcji personelu. Wiadomo, że na całym terenie Chorzowa jest 86 piekarzy. Zebrani podnieśli pozatem, że przy wypieku chleba w piekarni mechanicznej „Manna“ zatrudnia się ludzi niefachowych, przez co wypiek jest oczywiście znacznie gorszy. Udowodniły to zresztą bardzo częste skargi. Po obszernej dyskusji zebrani uchwalili odpowiednią rezolucję w tej sprawie, którą przesłano do magistratu miasta Chorzowa. (ok)

Krwawa zbrodnia

W Żyrkowicach, w pow. Opolskim, popełniona została zbrodnia. W chwili, gdy niejaki Paweł Gieza z Żyrkowic zamierzał zamknąć na klucz bramę domu, został napadnięty przez nieznaną osobę i ciężko nożem okaleczony. Gieza ostatkami sił zawłókł się jeszcze do mieszkania, poczem stracił przytomność. Ciężko raną ofiarę tajemniczego napadu odstawiono do szpitala w Opolu, gdzie G. w międzyczasie zmarł, bez odzyskania przytomności. W toku dochodzeń ustalono, że chodzi tu prawdopodobnie o akt zemsty.

BOJKOT I. K. C. w ZAGŁĘBIU

uchwalony przez pracowników umysłowych

9 bm. w Sosnowcu, przy udziale kilkuset osób, odbył się wiec pracowników umysłowych, zwołany przez radę okręgową Unii Związków Zaw. pracowników umysłowych. Wiek poświęcony był wy-

łącznie omówieniu rządowej reformy ubezpieczeń społecznych, w razie przeprowadzenia której świadczenia dla ubezpieczonych byłyby prawie zupełnie zlikwidowane. Referaty rzeczowe wygłosili

pp. Grunwald i Ostrowski, poczem zebrani jednogłośnie uchwalili rezolucję, domagając się: utrzymania ubezpieczeń, w lecznictwie — wolnego wyboru lekarza dla ubezpieczonego, zachowania samorządu ubezpieczalni, zachowania odrębności ubezpieczeń pracowników umysłowych, obniżenia składek emerytalnych itd.

Bardzo znamieną częścią rezolucji jest uchwalenie bezwzględnie bojkotu wydawnictw I. K. C., który w szeregu tendencyjnych artykułów przyczynił się do dezorientacji wśród pracowników w sprawie ich ustosunkowania się do ubezpieczeń społecznych. Postępowanie I. K. C. zebrani napiętnowali i postanowili bojkotować to pismo, wzywając do bojkotu swych kolegów.

Dalsza nagroda za ujęcie morderców

Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Katowicach wyznaczyła 500 zł. nagrody dla tych osób, które przyczynią się do wyśledzenia i ujęcia sprawców zabójstwa śp. listonosza Głowali, dokonanego w dn. 1 bm. w Miedznej, pow. Pszczyna. Rozdział pieniędzy nastąpi na wniosek Gł. Komendy P. W. Śl. w Katowicach z wykluczeniem drogi sądowej.

W związku z ustanowieniem nadzoru Książę Pszczyński uiszczył opłaty od zażaleń

Książę Pszczyński wpłacił 11 bm. do kas sądowych opłaty od swoich zażaleń, wniesionych przeciwko postanowieniom sądów o ustanowienie zarządu przymusowego.

Prokuratura generalna wniosła do sądu odpowiedź na zażalenie ks. Pszczyńskiego.

Po rozpatrzeniu tej odpowiedzi zapadnie decyzja sądu w tej sprawie.

Straszna zemsta za „odbiła“ kochankę Echa ponurej zbrodni w Sosnowcu

12 bm. w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu rozpoczęła się sensacyjny proces przeciwko 31-letniemu Janowi Hanasowi, bez stałego miejsca zamieszkania, oskarżonemu o zamordowanie Antoniego Nowakowskiego.

W czasie, gdy Hanas odsiadywał karę więzienia, Nowakowski zbałamucił mu jego kochankę, która zlamiała „wierność“ i zamieszkała

z Nowakowskim. Hanas zaprzysiął mu za to zemstę i przysięgi niestety dotrzymał.

Spotkawszy w korytarzu domu Nr. 38 przy ul. Modrzejewskiej w Sosnowcu Nowakowskiego, wy dobył nóż i kilku pchnięciami w szyję, zamordował go w ohydny sposób. Rozprawa budzi duże zainteresowanie. Na rozprawę wezwano około 20 świadków.

Dwukrotnie uwolniony od zarzutu usiłowanego morderstwa

W Rudnych Piekarach, w pow. Tarnogórskim, w dn. 23 czerwca ub. r. dokonano na niejaka Walerję Miedzową tajemniczego napadu, w czasie którego nieznaną sprawcą usiłował napadniętą zadusić sznurem.

Miedzowa w toku dochodzeń wyraziła przypuszczenie, że sprawcą napadu mógł być niejaki Sylwester Tomczyk, z którym M. miała

proces. Poznała ona go jedynie po głosie, gdyż w sieni było ciemno.

W październiku ub. r. Sąd Okręgowy w Tarn. Górach rozpatrując tę sprawę, uwolnił Tomczyka od winy i kary.

Obecnie Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrok ten zatwierdził, uzasadniając go tem, że twierdzenie Miedzowej nie jest jeszcze wystarczającym dowodem winy.

Echa strasznej katastrofy w Będzinie Cudowne ocalenie dwojga dzieci

Jak wczoraj donosiliśmy, 10 b. m. wieczorem w Będzinie przy Placu 3-go Maja w domu Hampla, gdzie mieści się gmina żydowska, miał miejsce straszny wypa-

dek oberwania się balkonu, którego ofiarą padło 11 osób.

Słyszac ostrą kłótnię 9 mieszkańców oficyny, wybiegło na balkon kurytarzowy

II piętra, który wskutek przedrzewiałych belek żelaznych, zafalował się i runął wraz z ludźmi na balkon I piętra, a stąd na kamienny bruk podwórza. Na balkonie I piętra znajdowały się 2 osoby, które odniosły ciężkie obrażenia ciała. Rywka Kamińska 62-letnia starszka zmarła w drodze do szpitala, a wczoraj zmarła 4-letnia Sala Poznańska. Dziecko przybyło w odwiedziny do swej babki i bawiąc się na podwórzu, znalazło śmierć.

W tragicznej katastrofie, która wywołała powszechne współczucie miał miejsce charakterystyczny wypadek.

Bezpośrednio po katastrofie, stróż domu podbiegł do rannych, chcąc im nieść pomoc, Jakież było jednak jego zdziwienie, gdy podniósłszy strzaskaną balustradę, zobaczył zrywającego się na nogi kilkuletniego chłopca, który przerażony upadkiem z II piętra, szybko uciekł jakby w obawie kary. Nazwiska cudem ocalałego dziecka nie udało się jeszcze ustalić. Podobnie ocalało jedno z czterech nieletnich dzieci Braunerów, które samo podniosło się z ziemi. Stan trzech ofiar katastrofy Szlamy Braunera, Hersza Brinera i Zisli Tanenbaum jest b. ciężki.

Za wypadek ponosi winę właściciel domu, którego pociągnięto do odpowiedzialności.

Wyskoczył z płonącego strychu

W nocy na 10 bm. powstał we Frydku, pow. Pszczyński, pożar w zabudowaniach Pawła Boryczki. Ogień zniszczył masywny dach domu oraz część urządzenia domowego, zapasy słomy i siano. Na miejsce pożaru nie zjawiała się żadna straż pożarna, ponieważ w nocy panowała gęsta mgła i pożar nie był na odległość widoczny. Na miejscu zaś nie istniał oddział straży pożarnej. W chwili wybuchu pożaru przebywał w swym mieszkaniu na strychu, sublokator Jerzy Malcher, który, przebudziwszy się w ostatniej chwili, wyskoczył z okna i doznał lekkich okaleczeń.

Tragiczna śmierć starszka pod kołami roweru

Na szosie pomiędzy Kochłowicami a Wielkimi Hajdukami zdarzył się w ub. poniedziałek w godzinach popołudniowych tragiczny wypadek. Przejżdżał tam rowerzysta Michał Kurpan, który w pewnej chwili z całej siły najechał na starszka Fanciszka Plutę. Nieszczęśliwy starszek upadł na bruk tak nieszczęśliwie, że poniósł śmierć na miejscu.

Rowerzystę Kurpanka przytrzymało, jednak na zarządzenie sędziego śledczego został zwolniony z aresztu i oddany pod dozór policyjny. Wypadek ten wywołał w Kochłowicach i okolicy przynębiające wrażenie. (s)

Fitzner i Gamper w Dąbrowie wymawiają umowę zbiorową

11 bm. Związek Metalowców w Sosnowcu otrzymał list polecony Zjednoczonych Fabryk Maszyn Fitzner, Gamper i Zieleniewski w Dąbrowie, zawiadomieniem, że zarząd fabryki wymawia umowę zbiorową z roku 1928.

Ponieważ umowa zbiorowa z roku 1928, obowiązująca w przemyśle metalowym Zagłębia, zawarta była ze związkiem przemysłowców, związek zawodowy metalowców nie przyjął wymówienia do wiadomości.

Wymówienie umowy przez powyższą fabrykę trzeba uważać za nowy zamach na place i prawa robotników.

Na Śląsku powstanie nowoczesna kopalnia kosztem 8 milionów złotych

Generalna Dyrekcja Polskich Kopalń Skarbowych przystąpiła do opracowania Planu uruchomienia nowej kopalni na terenie nieczynnej od dwóch lat kop. „Północne“ w Łagiewnikach.

Kopalnia ta będzie urządzona na wzór

szybu „Prezydent Mościcki“. Roboty potrwać około 5 lat.

Prace wstępne już się rozpoczęły. Całkowity koszt urządzania nowej kopalni obliczony jest na 8 milionów złotych.

Dnia 11 bm. przybyło do Chorzowa trzech dyrektorów kopalni ze Śląska Opolskiego. Goście zwiedzili szyb „Prezydent Mościcki“ wyrażając podziw swój dla urządzeń kopalni.

Męczennica w Koronie

54)

— Zapal prędko świecę? — zawołał Antoni.

— Zaraz, wiem, gdzie tu czego szukać!

— Ale spiesz się!

Przez chwilę zapanowała cisza w ciemnej izbie, słyszeć tylko było można otwieranie i zamykanie szafy, stojącej przy ścianie, blisko okna.

— No i cóż, znalazłeś? — zapytał Antoni niecierpliwie.

— Nie... ja nie wiem... to przecież musi być tutaj... zapalki... Zawsze wszystko tu leżało, a dziś znaleźć nie mogę...

I znów głęboka cisza...

Ravel szukał dalej.

Nagle krzyknął przerażająco. Antoni zerwał się i o ile ciemność na to pozwalała, pobiegł ku niemu.

— Co się stało? — zawołał.

— Co się stało? — powtórzył Ravel głosem bezdzwicznym. — Stało się to, że jesteście zgubieni. Niema tu ani drzewa, ani kawałka chleba, ani kropli wina — wszystko ktoś ukradł. Umrzemy prosto głodową śmiercią.

ROZDZIAŁ XXXV.

CESARZOWA W CHACIE

Antoni zdętwiał.

— To być nie może, — zawołał. — Mylisz się, przyjacielu! Musimy znaleźć coś do zjedzenia i musimy rozpałcić ogień. Cóżby się stało z nami, a przedewszystkiem z hrabiną? Za jej życie jesteśmy odpowiedzialni!

Ravel zaczął szukać na nowo, ale i tym razem daremnie.

— Nie masz zapalki przy sobie? — zapytał. — Może przy świetle znajdzie co...

Antoni przypomniał sobie, że wychodząc dziś rano z Chamounix, wziął pudełko szwedzkich zapalek z sobą. Wydobyl je więc szybko, ale zapalki były tak wilgotne, że dopiero dziesiątą zdołał zapalić.

— Zajrzyj prędko do tej szafy! — zawołał Ravel. — Tu zawsze stała lampa... Ah, i teraz jeszcze stoi, ale niema w niej ani kropli nafty! Dlatego usiłowałem ją daremnie zapalić. Przekonaj się sam. Tu w szufladzie leżał zawsze chleb, tam słoiki z konserwami, szynka, ser, a tam stały dwie butelki wina i wódki, w kącie zaś izby leżał stos suchego drzewa. Z tego wszystkiego niema dziś nic! Widać, że ktoś zrabował chatę.

— Ale któryby to był uczynił? — szepnęła Antoni.

— Ja nie wiem!

— I wy jeszcze pytacie? — odezwał się za nimi dźwięczny głos Elżbiety. — Nie domyślcie się, kto tu mieszkał, kto zabrał żywność? Otóż nikt inny, jak owa obłąkana, którą widzieliśmy przez lunetę na szczycie góry.

— Ach, dzięki Bogu, — zawołał Antoni uradowany, — że pani hrabina odzyskała przytomność! Ale teraz nie potrzebujemy zachowywać ostrożności! Jesteśmy blisko nieba, ponad ludźmi, czemu więc nie miałbym tu wymówić wysokiego imienia twego! Niech je usłyszy ten jedyny świadek, który ma szczęście towarzyszenia pani, ja na klęczkach ucałuję rąbek sukni mojej odważnej, mojej wielkiej i najłaskawszej cesarzowej.

I Antoni uklęknął i ucałował ze czcią rękę, którą mu Elżbieta z uśmiechem podała.

Ravel osłupiał.

Cesarzowa austriacka! Więc hrabina Hohenfels była ową wielką, szlachetną, przez wszystkich kochaną i uwielbianą Elżbietą!

I z nią to rozmawiał on, jak z każdą zwykłą śmiertelniczką — ona ciągnęła go razem z Antonim, swymi białymi, delikatnymi rękami z przepaści!

Pocziwy Ravel stał z otwartymi ustami i patrzył na cesarzową, jak gdyby własnym nie dowierzał oczom i uszom. Antoni zniecierpliwiał się.

— Czego tak stoisz, jak gdybyś do trzech liczyć nie umiał? — zawołał. — Jest to doprawdy cesarzowa austriacka! Wiesz teraz, kogo miałeś zaszczyt przyjmowania w twoim domu!

Ravel milczał. Przypomniał mu się w tej chwili jego syn jedyny, którego niedawno w tak okropny utracił sposób i gorące łzy spłynęły po jego zmarszczkami pokrytej twarzy.

Elżbieta zbliżyła się do niego i podała mu rękę.

— Biedny przyjacielu — rzekła serdecznie — proszę mi uwierzyć, że odczuwam wasze nieszczęście i że gorzkie sobie robię wyrzuty, że skłoniłam was i waszego syna do towarzyszenia mi w tej wycieczce. Gdyby nie ja, syn wasz żyłby jeszcze. Padł on ofiarą nędznika, który widocznie na moje czyhał życie i który bezwątpienia należał do stowarzyszenia tych niegodziwych ludzi, którzy wzięli sobie za cel mordowanie książąt i burzenie ogólnie panującego porządku.

— Pani cesarzowo — odrzekł wieśniak, — od chwili, w której wiem, dla

Gdybyśmy mieli żywność, to mogliśmy mieć nadzieję wyjścia z tego grobu, bo w trzech dniach topnieje śnieg. Nie jest on tak twardy i trwały jak ten, który leży na lodowcach. Ale nie posiadamy ani kromki chleba, ani kropli kawy lub wina i to właśnie jest naszym nieszczęściem. Bo jeżeli tu nie zmarzniemy, to umrzemy śmiercią głodową!

— Niema tu zupełnie nic do jedzenia? — rzekła cesarzowa. Niema żadnych zwierząt, ptaków — nic?

— Nic! W tej wysokości niema zwierząt, ani ptaków! Czasem tylko zjawiają się ludzie — jedyne żyjące istoty!

Wicher wył strasznie i trząsał chatę tak, jak gdyby ją każdej chwili miał unieść z sobą, a przez rozmaite otwory w dachu zaczął gęsto sypać śnieg do izby.

— Moi drodzy przyjaciele! — rzekła cesarzowa. — Pamiętajmy teraz przedewszystkiem o tem, że kto sobie sam pomaga, temu Bóg pomoże! Jeżeli będziemy patrzeć beczynnym na na-

I Antoni uklęknął i ucałował ze czcią rękę, którą mu Elżbieta podała

kogo syn mój umarł, nie będę go już tak gorąco opłakiwał! Śmierć jego nie była daremną, ocalił on życie, droższe dla świata, niż jego własne. Niech spoczywa w Bogu, a jeżeli go ujrze na drugim świecie, co pewnie wnet nastąpi, wtedy powiem mu: mój synu, oddałeś twe życie za najlepszą w świecie cesarzową — śmierć twoja była błogosławioną! A jednak, — dodał, wybuchając płaczem, — jednak wylewam łzy po nim, bo to było jedyne moje dziecko! Miał być podporą w mojej starości, a teraz jestem na świecie sam i opuszczony!

Antoni wzruszony, ujął jego ręce i rzekł cicho:

— Nie myślę cię pocieszać, bo wiem, że byłoby to daremne! Ale pomyśl tylko, ilu ludzi ginie na wojnie, której cel nie zawsze tak szlachetny, jak ten, dla którego syn twój zginął.

— To prawda! Umarł i nic go już nie wskrzesi. Ale w tej chacie znajduje się troje ludzi, którzy jeszcze żyją — a pomiędzy tymi kobieta, którą za jakąkolwiek cenę musi być ocalona.

— Czy położenie nasze jest tak smutne? — zapytała cesarzowa. Znajdujemy się wprawdzie na wysokości czterech tysięcy stóp na Montblanc, burza gwałtowna szaleje wokoło nas, nie mamy ani ognia, ani środków żywności, ale czy myślicie, że zawieja nie ustanie do jutra rana i że wtedy bezpiecznie możemy wrócić?

Ravel zamyślił się na chwilę.

— Gdybyście, pani cesarzowo, nie byli tak odważni — rzekł wkońcu — to powiedziałbym wam: połóżcie się teraz i śpijcie spokojnie, jutro będzie pogoda i my będziemy uratowani. Ale nie widziałem, abyście drżeli ze strachu, widać nad przepaścią i dlatego powiem wam prawdę! Zawieja ta trwa tutaj zwykle ośm do dziesięciu dni. **Chata cała przysypana bywa śniegiem.**

sze niebezpieczne położenie, to wkrótce zginiemy tu marnie, jeżeli się jednak dzielnie bronieć zaczniemy, to Bóg zlituje się nad nami i zesle nam ratunek. Bądźmy jak żołnierze, którzy walczą aż do ostatka, chociaż widzą, że stanowiska ich stracone.

— Święte słowa! — zawołał Antoni. — Powiedz nam, pani, od czego mamy najpierw zacząć?

— Od góry! — rzekła cesarzowa, wskazując na zepsuty dach. — Musimy zapobiec, aby śnieg tu nie wpadał. Trzeba zamknąć otwory.

Ravel nie namyślał się długo. Połamał z pomocą siekiery szybko jedną z ławek, uważając, aby nie skrzywił gwoździ i wszedłszy na ramiona Antoniego, przybił deskę pod otwór w dachu tak zręcznie, że śnieg nie mógł już wpadać.

— Bardzo dobrze! — pochwaliła go Elżbieta. — Teraz przynajmniej jesteśmy zabezpieczeni od śniegu. Stółek coprawda zmarnowany, ale będzie go można później zastąpić innym, a z tego, co pozostało, możemy rozpałcić ogień. Macie zapalki przy sobie?

— Mamy — zawołał Ravel i w kilka minut później palił się na kominie jasny ogień. Wystarczyło o tyle, o ile było potrzeba do rozgrzania zeszywniałych członków i to narazie było najważniejszem. Ku niezmiernej swej radości znalazł Antoni w kącie izby kilka kawałków węgla, co się przyczyniło do utrzymania ognia. W izbie było teraz dosyć ciepło.

— Nie potrzeba nam obecnie niczego więcej, jak kolacji! — odezwała się cesarzowa. — Czy nic nie macie? Przeszukajcie raz jeszcze wasze kieszenie!

Ale w kieszeniach nic nie było! Ani nawet kawałka suchej skórki chleba!

— To źle! — szepnęła Elżbieta. — Nie pozostanie nam nic innego, jak wyrzec się kolacji!

— Ja sobie z tego niewiele robię! — zawołał Antoni. — Ale myśl, że jutro rano nie będę jadł śniadania, a po śniadaniu obiadu, a po obiedzie kolacji... O, to jest mniej przyjemne!

Pomimo rozpaczliwego położenia w jakim się znajdowali, roześmiała się cesarzowa serdecznie. Ale potem spoważniała zaraz i rzekła:

— Czy to prawda, że w każdej takiej chacie są dwie izby? Jedna dla mężczyzn, a druga dla kobiet?

— Tak! — odrzekł Ravel. — Tam są drzwi! Zapomniałem zupełnie o tej drugiej izbie! Może tam znajdziemy co do zjedzenia, chociaż zwykle w izbie kobiecej niema nic zgoła...

I ożywieni nową nadzieją, pobiegli obydwaj do przyległej izby.

Nagle krzyknął Antoni wesoło i zaraz potem ukazał się na progu z bochenkiem chleba i całą szynką.

— Dzięki Bogu! — wołał, nie posiadając się z radości. — Znaleźliśmy skarb prawdziwy!

— Gdzie i jak? — spytała cesarzowa z ciekawością.

— W kącie izby pod słomą, tak, że w pierwszej chwili nie widzieliśmy nic. Ravel szuka dalej, może jeszcze znajdzie co, ale chociażby już nic więcej nie znalazł, to jednak głodni nie udamy się dziś na spoczynek!

Wkrótce wszedł Ravel z butelką, pełną wódki i postawił ją z tryumfem na stole.

— Mamy wyborną kolację! — rzekła Elżbieta. — Ale musimy się obejść bez noży i widelcy.

Kieszonkowym nożykiem odkroiła tak, jak się dało, kilka kawałków szynki, chleb połamał Antoni i wszyscy troje zabrali się z największym apetytem do jedzenia. Cesarzowa wypita nawet trochę wódki, co ją niezmiernie orzeźwiło i wzmocniło.

— Jeszcze mi nigdy kolacja tak nie smakowała! — mówiła z uśmiechem. — Mój kucharz w Wiedniu nie umie przyrządzać takich przysmaków!

Głód jest najlepszym kucharzem! — odrzekł Antoni.

Po kolacji kazała Elżbieta Antoniemu schować starannie resztę chleba i szynki, bo to jedynym ich było zapasem żywności.

— A teraz, — rzekła, — rozważmy, co uczynimy? Mamy tu czekać, aż nam z Chamounix pomoc przyjdzie? Czy wogóle możemy liczyć na pomoc? Czy nie lepiej próbować wrócić, jeżeli powietrze się zmieni?

— Że pomoc nam przyślą, — odparł Ravel, — o tem nie wątpię ani na chwilę. Za pomocą lunety dostrzeże pan Balmat nasze rozpaczliwe położenie i pospieszy z pomocą! Trzeba nam tu wytrwać! Dopóki trwa zawieja, nie możemy wyruszyć z chaty, byłaby to pewna śmierć!

— Czy ta zawieja długo trwać będzie?

— Powiedziałem już, że trwa ona zwykle ośm do dziesięciu dni, ale może też być, że wiatr zmieni kierunek — w takim razie śnieżyca ustaje natychmiast. Powrót i wtenczas jednak bardzo jest niebezpieczny, wszędzie bowiem tworzą się lawiny, a co to znaczy, każdy chyba wie!

— Więc musimy cierpliwie czekać i nie tracić ufności w Bogu, — rzekła Elżbieta. — Idźmy teraz na spoczynek, może jutro rano będzie wszystko lepiej, niż myślimy.

Mówiąc to, poszła do sąsiedniej izby i położyła się spokojnie na pęk słomy.

Ravel i Antoni siedzieli długo jeszcze i rozmawiali o tem, co ich czekało. Ravel znalazł na szczęście w kieszeni woreczek z tabaką, a że obydwaj mieli fajki, przeto palili i szepotali cicho, nie chcąc budzić cesarzowej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Nad Saharą i górami Afryki

Na szlaku lotu okrężnego

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

Sytuacja w locie okrężnym zmienia się z każdym dniem. Kapitan Bajan, który był na pierwszym miejscu, a później spadł na miejsce szóste, obecnie znowu znajduje się na miejscu trzecim, albo nawet drugim, według bowiem obliczeń — oczywiście zupełnie nieoficjalnych, dokonanych po otrzymaniu dokładnych czasów jego przelotu w Marokku, okazuje się, że posiada on obecnie 1786 punktów. Góruje nad nim lotnik czeski Ambruz 1795 punktami oraz Płonczyński, który zajmuje pierwsze miejsce, posiadając 1821 pkt.

Lot we wtorek rozpoczęły 24 samoloty, odpadł bowiem włoski samolot Angelego, który, jak to już wczoraj donosiliśmy, nie przybył na czas do Algieru. Stwierdzono, że Angeli miał wypadek na lotnisku w Meknes, gdzie uszkodził sobie płoż. W czasie wypadku załoga uległa silnemu wstrząsowi, tak, że lotnik przebywa obecnie w szpitalu. Przypuszcza się jednak, że po paru dniach Angeli będzie mógł polecieć na swoim samolocie do Włoch, o ile uszkodzona płoża zostanie do tego czasu naprawiona.

Opadł także polski lotnik Floryanowicz. W jego motorze pękł wał korbowy. Przesłanie zapasowego wału zajmie tak dużo czasu, że Floryanowicz musi być wycofany z zawodów. Wobec tego w chwili obecnej jedynie ekipa czeska, najmniejsza, bo składająca się tylko z trzech samolotów, leci bez żadnych zmian. Ma ona największe szanse otrzymania nagrody zespołowej. Gdyby przypadkiem jednak któryś z zawodników czeskich wycofał się z lotu, to oczywiście szanse ekipy czeskiej do nagrody zespołowej zmniejszą się poważnie.

Kierownictwo ekipy polskiej postanowiło wzmocnić pomoc techniczną dla zawodników polskich na dalszych odcinkach lotu okrężnego przez wysłanie lotnej bazy pomocy technicznej. Stanowić ją będzie trzymotorowy samolot Fokker, pilotowany przez szefa-pilota polskich linii lotniczych (Lot) Włodzimierza Klisza. Załogę tego samolotu stanowią: szef polskiej ekipy challenge'owej ppłk. Krzyczkowski, dyr. techn. P. L. L. inż. Krzyczkowski, trzech mechaników i radiotelegrafista. Samolot ten wystartował rano do Zagrzebia. Odtąd odcinek trasy lotu okrężnego od Tunisu do Warszawy obsługiwany będzie przez następujące bazy pomocy technicznej dla zawodników polskich: bazę w Rzymie, lotną bazę w Zagrzebiu i punkt pomocy w Pradze czeskiej.

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

We wtorek zawodnicy mieli co przebycia

stosunkowo niedługi odcinek z Algieru przez Biskrę do Tunisu. Był to lot o tyle urozmaicony, że lotnicy lecieli nad częścią Sahary i musieli przelatywać nad łańcuchem górskim, przekraczającym 1.500 m. wysokości. Obeszło się jednak bez żadnych wypadków. Między godz. 11,20 a 12,15 na lotnisku w Tunisie wylądowały wszystkie aparaty za wyjątkiem samolotu Płonczyńskiego. Jego spóźnienie nie budzi jednak obaw, gdyż wystartował on z Algieru o 2 godziny później, niż inni lotnicy.

Stacja lotnicza w Biskrze nie podała dotychczas do Warszawy czasów przylotu i odlotu poszczególnych lotników, wobec tego do tej pory nie podobna się jeszcze zorientować, jakie zmiany zaszły w nieoficjalnej punktacji zawodów. W szczególności nie wiadomo, z jak wielką szybkością leci obecnie kapitan Bajan, usiłujący nadrobić swoje spóźnienie, i czy wysunął się już z powrotem na pierwsze miejsce, czy też to pierwsze miejsce nadal zajmuje jeszcze Płonczyński.

Szczegóły etapu Algier-Tunis

Algier, 11. 9. (PAT)

We wtorek między godz. 6-tą a 7,03 rano wystartowali z Algieru do Biskry w następującej kolejności lotnicy, biorący udział w locie okrężnym: Nr. 76 Skrzypiński, 64 Balcer, 62 Gedgowd, 61 Dudziński, 65 Włodarkiewicz, 22 Passewald, 18 Beyer, 71 Bajan, 72 Buczyński, 21 Hubrich, 42 Francois, 45 Tessore, 46 Sanzin, 71 Macpherson, 17 Hirth, 75 Polczyński, 16 Junck, 14 Osterkamp, 19 Seideman, 52 Ambruz, 51 Zacek, 54 Anderle.

Start z Biskry

Biskra, 11. 9. (PAT)

Lotnik nr. 76 Skrzypiński lądował tu o godzinie 7,24 a wystartował do Tunisu o 8,03, Balcer 7,31, start 8,15, Gedgowd 7,32 — 8,14, Dudziński 7,32 — 8,13, Włodarkiewicz 7,31 —

8,17, Bajan 7,57 — 9,03, Buczyński 7,58 — 9,06, Polczyński 9,27 — 10,17.

Lądowanie w Tunisie

Warszawa, 11. 9. PAT.

Czas lądowania uczestników turnieju lotniczego w Tunisie przedstawiał się następująco: Skrzypiński 10,50, Dudziński 10,59, Balcer i Gedgowd 11,00, Włodarkiewicz 11,05, Hubrich 11,11, Osterkamp i Junck 11,18, Passewaldt 11,19, Francke 11,21, Beyer 11,25, Seidemann 11,49, Hirth 11,53, Bajan 11,56, Buczyński 11,59, Tessore 12,03, Ambruz 12,06, Francois 12,08, Sanzini, Zacek i Anderle 12,09. Dotychczas brak wiadomości o Płonczyńskim.

Paryż, 11. 9. (PAT)

Z Algieru donoszą, że lotnik Płonczyński przybył do Tunisu o godz. 13,10.

Decret o oddłużeniu rolnictwa

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

W najbliższym czasie ma się ukazać dekret o oddłużeniu rolnictwa. Inne sprawy będą załatwione w drodze ustawodawczej. Decyzja co do obsadzenia stanowiska wojewody poznańskiego dotychczas jeszcze nie zapadła.

Bezrobocie urzędowe

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

Według obliczeń biura pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całego kraju w dniu 8 września wynosiła 287.112 osób, czyli zmniejszyła się w ciągu tygodnia o 1.376 osób. W Warszawie wraz z okragiem, liczba bezrobotnych wynosi 28.893 osoby, w Łodzi wraz z okragiem 27.188, a na Śląsku 89.457 osób, co oznacza spadek o 240 głów.

Barzłiwe zajścia w Łodzi

Łódź, 11. 9. Tel. wł.

Dyrekcja zakładów Szeibler i Grohmann zdecydowała się uruchomić jedną tkalnię i w tym celu wysłała 400 imiennych wezwań do stawienia się we wtorek do pracy. Pozostali robotnicy, dowiedziawszy się o przyjęciu tylko 400, postanowili wrócić do pracy tylko w tej liczbie, w jakiej zastrejkwali, t. j. 2.400. Na teren fabryczny jednak wpuszczano tylko tych robotników, którzy mieli wezwania imienne, a resztę pozostawiono poza bramą. Rozgoryczona tam reszta obotników wylamała parkan od ulicy Miljonowej i wtargnęła na teren fabryki w liczbie około 250. Ponieważ robotnicy nie chcieli opuścić fabryki, dyrekcja postanowiła nie uruchamiać tkalni. Policja musiała kilkakrotnie interwenjować, oraz trzymać silny oddział w pogotowiu, by nie dopuścić do dalszych objawów rozgoryczenia wśród robotników.

Sytuacja strejkowa w Ameryce poważnie się zaostrzyła

Nowy Jork, 11. 9. Tel. wł.

Położenie strejku włókienniczego zaostrzyło się ponownie, gdyż w kilku miejscowościach doszło do liczących starć pomiędzy policją a robotnikami. W miejscowości New England doszło do zaburzeń, w czasie których 35 osób zostało rannych. W stanie Rhode Island oraz w stanie Maine władze zarządziły mobilizację gwardji narodowej. Do Annapolis przybył lotny oddział strejkujących w liczbie 300 osób na 100 samochodach ciężarowych, celem zmuszenia w tej miejscowości pracującej jeszcze fabryki rękawiczek do zaprzestania pracy. Z uwagi na obecność silnego oddziału policji, strejkujący robotnicy zaniechali narazie wtargnięcia na teren fabryki. W Lancaster, w stanie Pensylwanja około 1000 strejkujących wtargnęło do fabryki jedwabiu, zmuszając dyrekcję do zamknięcia warsztatów. Tłum wyszedł następnie na ulicę, gdzie zatrzymał wszystkie pojazdy samochodowe i po przewróceniu ich zatarasował ulicę, uniemożliwiając wszelką komunikację. W czasie zajść kilkanaście osób odniosło rany.

Komitet rozjemczy zwołał konferencję pracodawców i strejkujących, celem doprowadzenia do porozumienia. Kierownictwo strejkujących wyraziło zgodę na przedłożenie komitetowi rozjemczemu pewnych propozycji pod warunkiem, że w czasie rokowań wszystkie fabryki włókiennicze pozostaną zamknięte. Kierownictwo strejkujących cofnie jednak swe propozycje ugodowe, jeżeli fabryki włókiennicze tego przedwstępnego warunku nie przyjmą.

Powódź w wojew. Łódzkim Przerwana komunikacja

Łódź, 11. 9. PAT.

Na skutek silnych burz i ulew na terenie powiatu Brzezińskiego i części piotrkowskiego w okolicy Tomaszowa i Wolborza wezbrały dopływy Pilicy i sama Pilica. W kilku miejscowościach wody zalały nadbrzeżne łąki, nie wyrządzając jednak znaczniejszych strat. Na drodze do Inowrocławia został podmyty nasyp szosy, jednak komunikację udało się utrzymać.

Na linii kolejowej Skarżysko—Tomaszów uszkodzony został tor kolejowy, wskutek czego nastąpiła przerwa w komunikacji i pociąg, zdążający z Łodzi nie przybył do Tomaszowa. Również donoszą o wezbraniu Warty i jej drobnych dopływów w okolicach Wielunia. Na miejsca wylewu wyjechała specjalna komisja, która zbadać ma sytuację i ewentualnie zorganizować akcję pomocy.

Okropny wypadek w koszarach

Grodno, 11. 9. (PAT)

W wartowni taborowej 81 p. p., strzelec Henryk Mierzejewski manipulując karabinem, spowodował wystrzał. Kula ugodziła w brzuch znajdującego się w wartowni starszego strzelca Dziemiańczuka i wyszła pod łopatką, oraz trafiła w pierś starszego strzelca Edwarda Niezdarskiego, Obaj ponieśli śmierć na miejscu.

Pierwsza morska jednostka bojowa zbudowana w Polsce

Gdynia, 11. 9. (PAT)

We wtorek w porcie wojennym w szczupłem gronie oficerów marynarki odbyła się skromna, lecz doniosła uroczystość spuszczenia na wodę trawlera, który został nazwany „Jaskółka”. Jest to pierwsza jednostka morska, zbudowana w Polsce całkowicie z materiałów krajowych. Nowy trawler jest pod każdym względem wyrazem techniki nowoczesnej.

Szturmowcy między sobą

Berlin, 11. 9. Tel. wł.

W obozie oddziału szturmowego w pobliżu Norymbergji wydarzyło się tragiczne zajście z powodu nagłego ataku szafu jednego z niższych dowódców S. A., który wtargnął do namiotu i zasztyletował podczas snu dwóch szturmowców oraz ciężko zranił czterech. Zaalarmowana warta zdołała ubezwładnić szaleńca, który stawiając opór, został ciężko ranny.

Rozłam w Stronnictwie Ludowym

Warszawa, 11. 9. Tel. wł.

Dnia 10 bm. odbyło się posiedzenie Naczelnego Komitetu Wykonawczego Stronnictwa Ludowego. Na posiedzeniu tem postanowiono powierzyć przewodnictwo komitetu posłowi Mikołajczykowi. Temsamem usunięty został z przewodnictwa poseł Waleron. Na posiedzeniu uchwalono napiętnować działalność nowego plamą p. t. „Polska Ludowa” i uznano ją za szkodliwą dla całości Stronnictwa. Postanowiono również wyciągnąć konsekwencje w stosunku do tych członków Stronnictwa, którzyby wzięli się za „Polską Ludową”. Ta stanowcza uchwała prawdopodobnie przyspieszy niektóre nacechy w Stronnictwie Ludowym, jednakowoż być może, że zapobiegnie się rozszerzeniu intryg sanacyjnych w łonie stronnictwa.

TU WYCIĄC!

Humor

— 28 —

UPRZYMIJMY

To nadzwyczajne, jak bardzo pani jest podobna do swej babki.
— A czy pan znał moją babkę?
— Nie, lecz i bez tego wiem przecie, jak wygląda stara kobieta.

WYWOŁYWACZ DUCHÓW.

Podczas swego pobytu na Śląsku dowiedział się Fryderyk Wielki o pewnym pastorku, który potrafił wywoływać duchy. Zaciekawiony tym faktem, kazał sobie sprowadzić spirytystę.
— Słyszałem, że umiesz wywoływać duchy, he?
— Tak jest, wasza królewska mości. — Umiem.
— No i co?
— Nic. Nie przychodzi.

WYTŁUMACZYŁ.

— Pański środek na porost włosów nic nie wart. Szkoda ra to złamanego grosza. —
— Pierwszem zastosowaniu go wypadły mi wszystkie włosy.
— To zupełnie naturalne — potrzeba przetrząć miejsca na nowe.

łemi i czerwonymi maściami, potrzebnymi do malowania twarzy i dwie buteleczki z wonną wodą.

— To moja broń! — rzekła, a oczy jej błysnęły nienawiścią. — Jeżeli Bondi słowa nie dotrzyma, to ja sama potrafię cię śmiertelnie ugodzić!

— Już czas! — mówił Henryk do narzeczonej.

— Już piąta! Musisz iść do teatru, aby się ubrać!

Ale Teresa klęczała przed łóżkiem matki i trzymała jej ręce. Chora była dziś tak słabą, jak gdyby każdej chwili śmierć nastąpić miała; twarz jej zdawała się już stygnąć i tylko oczy, wpatrzone w córkę, żyły jeszcze.

— Henryku, — szepnęła Teresa, zalewając się łzami, — mnie się zdaje, że ja matki żywej już nie zastanę?

— Biedne dziecko! — rzekł Henryk serdecznie.

— Bóg ci dopomoże, bo dziś musisz walczyć o twoje szczęście i jeżeli, jak mam nadzieję, zwycięzysz, to i matce twjej będzie lepiej!

— Ale to jest okropnie wystąpić na scenie z umalowaną twarzą i wesolym uśmiechem i wiedzieć, że tu matka moja umiera!

— Idź, moje dziecko, idź! — odezwała się chora nagle dosyć wyraźnym głosem. — Idź i zdobądź sobie sławę i szczęście. Widzę tam... nad głową twoją jasną gwiazdę, ach, widzę, jak tysiące oczu podnosi się ku tobie, moja córko... muzyka... śpiew... wołają cię... Boże, pozwól mi tylko jeszcze przeżyć dzisiejszy wieczór... Pozwól mi styszeć o szczęściu Tereni.

I jak gdyby słowa te wyzerpały zupełnie jej siły, osunęła się na poduszki i zamknęła oczy.

— 25 —

głos, może się da z niego coś zrobić, bardzo by mnie to ucieszyło!

Mówiąc to, usiadł Rajmund przed fortepianem i zaczął grać znaną jakąś piosenkę. Henryk cofnął się — czuł on, że w tej chwili nie powinien stawać pomiędzy tymi dwoma artystami.

Teresa śpiewała. Głos jej, trochę z początku drżący, stał się wnet silnym i dźwięcznym, a Rajmund był tak zachwycony, że nie czekając końca, zerwał się i jak szalony zaczął biegać po pokoju.

— Ależ to skarb! — wołał. — Skarb nieoszacowany! Pani droga, głos twój więcej ma wartości, niż korony cesarzy i królów! Ja ci przepowiadam, że staniem się sławną nie tylko w Wiedniu, ale na całym świecie. Ludzie będą cię uwielbiać...

— O, na to ja nie pozwolę! — przerwał Henryk, śmiejąc się. — Jestem bowiem niezmiernie zazdrosnym.

Teresa uścisnęła rękę narzeczonego.

— Jakże jestem szczęśliwą, — rzekła — że odkryłeś mój głos! Przynajmniej trochę ci dorównam, artystka, to już inaczej brzmi, jak śpiewaczka ludowa!

— Dla mnie jesteś zawsze tą samą Teresą! — odpowiedział Henryk serdecznie. — Ja kocham cię z całego i jest mi to obcjetne, czy jesteś sławną artystką, czy skromną śpiewaczką z ulicy!

Rajmund tymczasem wyszukał nuty i zeszyty i wszystko to wręczył Teresie.

— Proszę przychodzić do mnie, jestem pewnym, że za cztery tygodnie będzie pani mogła wystąpić publicznie! — rzekł poważnie.

W czterech oczach

Głód, nędza i poniewierka...

— ZENOBJA 24, CZĘSTOCHOWA. Jednym z najważniejszych warunków szczęśliwego pożycia małżeńskiego jest konieczność wzajemnego poznania charakterów, a zwłaszcza ich zasadniczych rysów. A Pani właśnie popełniła ten kardynalny błąd, że zdecydowała się Pani na małżeństwo, wiedząc o mężu jedynie tyle, że jest wykształcony i na stanowisku. Należy również pamiętać o tem, że tak mężczyzna, pragnący się ożenić, jak i kobieta chcąca wyjść zamaż bardzo starannie ukrywają swe wady i maskują się, dopóki nie osiągną celu. Z tego też względu, okres narzeczeństwa winien trwać nieco dłużej, aby było dość czasu na poznanie możliwie wszystkich dodatkowych i ujemnych cech charakteru. Jakkolwiek popełniła Pani błąd, to jednak zupełnie nie zasłużyła Pani na tak straszną dołę, na głód, nędzę i poniewierkę i dlatego winna Pani bezwzględnie uczynić coś, co położyłoby kres Jej cierpieniom.

Z tego wszystkiego, co Pani napisała, wnioskuję, że bardzo trudne, a może wogóle niemożliwe będzie odzwyczajenie męża od tego strasznego nałogu, ale trudno. Coś trzeba w tym kierunku robić, albowiem taki stan, jak obecnie, nie może trwać dłużej.

Piszę mi Pani, że mąż jest na poważnym stanowisku i, że bardzo kocha synka. Mam wrażenie, że te dwie okoliczności możnaby z pewnym dodatnim skutkiem wyzyskać. Ponieważ żadne Pani prośby nie nie pomagają i nie pomagają, należy użyć groźby. Mianowicie w obecności kogoś Pani bliskiego, który mógłby obronić Panią przed ewentualnym wybuchem męża, należy sprawę postawić na ostrzu noża i skierować pod adresem męża ultimatum: albo przestanie tak wiele pić, przestanie się nad Panią znęcać i będzie

dawał na utrzymanie tyle, aby można jako tako egzystować, albo też złoży Pani skargę u jego władz przełożonych i wytoczy proces sądowy, co nietylko zaskądziłoby mu na posadzie, ale pozbawiłoby go ukochanego syna, nad którym opiekę sąd powierzyłby Pani. Może to odniesie jakiś skutek, a jeśli nie, to w każdym razie sąd przyzna Pani z wysokich

poborów męża sumę, która wystarczy Pani i Jej synowi na utrzymanie. Nadto będzie Pani miała spokój, nie będzie Pani cierpieła głodu i nikt Pani nie będzie bił i poniewierał.

Wprawdzie skutków takiego Pani kroku, nie można dokładnie przewidzieć, jednakże musi się coś zmienić na lepsze, czego Pani życzyć z całego serca.

Kocha, czy nie?

— E. ZYGMUNT 1710. Dzieci zawsze winny słuchać rodziców, choćby nawet same były już ludźmi dorosłymi, i winny się podporządkować woli rodziców, jako starszych i bardziej doświadczonych. Jeśli więc ukochana Pańska chce się zastosować do życzeń swych rodziców, to mu

si się Pan z tem pogodzić, choć sprawi to Panu wiele bólu i przykrości.

Drogi Panie! Dla mnie jednak cała ta sprawa jest trochę niejasna. Mojem zdaniem, kobieta ta tak bardzo Pana nie kocha, jak Pan przypuszcza, boć przecież nie pogodziłaby się tak łatwo z pójściem

Skarga księcia Pszczyńskiego Komunikat Niemieckiego Biura Informacyjnego

Berlin, 11. 9. (PAT) Niemieckie Biuro Informacyjne przynosi z Genewy wiadomość z „kół dobrze poinformowanych“, jakoby skarga księcia Pszczyńskiego miała być przez Radę zatwierdzona tylko formalnie i przekazana komitetowi trzech bez podania jakichkolwiek wskazówek, idących w kierunku niedopuszczenia do wprowadzenia zarządu przymusowego. Te same „kółka dobrze poinformowane“ mają według Niemiec-

kiego Biura Informacyjnego jakoby wyrażać przypuszczenie, że mocarstwa decydujące w Radzie chciałyby w ten sposób pozyskać Polskę dla ustępstw w innych dziedzinach politycznych. Jeżeliby Rada Ligi — oświadcza komunikat niemiecki — zajęła istotnie takie stanowisko, byłoby to nowym dowodem, że jest ona w każdej chwili gotowa wyrzec się w przetargach politycznych zagwarantowanych uroczyscie praw narodowościowych.

zamaż za człowieka, którego — jak twierdzi — nie kocha, a i nie wszyscy rodzice zmuszają swe córki do wychodzenia zamaż za mężczyzn, przy boku których czułyby się nieszczęśliwymi. Prawdopodobnie czuje ona do niego sympatię, a fakt, że Pan jest bez pracy, rywał zaś Pański na posadzie — dokonał reszty i wpłynął na jej decyzję tak, a nie inaczej. Zdaje się świadczyć o tem również fakt, że rodzice jej wcale nie są przeciwni, abyście utrzymywali z sobą bliski kontakt. Gdyby tak było, jak ona twierdzi, to rodzice napewno by dążyli do rozłączenia Was. Nad tem wszystkim jednak nie powinien się Pan zbytnio zastanawiać, wytworzyła się bowiem taka sytuacja, że musi się Pan z tego wszystkiego wycofać, pogodzić z losem i czekać, co przyniesie najbliższa przyszłość. Musi Pan być ambitny i silny, jak przystoi na mężczyznę. Na pytanie, czy na wypadek ewentualnego niedojścia tego małżeństwa do skutku, mógłby Pan odnowić przyjaźń z ukochaną i posłubić ją, trudno narazie dać konkretną odpowiedź. To okaże przyszłość. Trzeba będzie wziąć pod uwagę powody niedojścia tego małżeństwa do skutku, zachowanie się ukochanej wobec Pana, siłę Pańskiego uczucia, które przecież może zostać osłabione wskutek krzywdy, jakiej Pan doznał itd. Niech się więc Pan uzbroi w cierpliwość i, zachowując zimną obojętność — czeka!

Ir - ski.

Znamienne oświadczenie przywódcy Słowaków

Praga, 1. 9. Tel. wł. Na kongresie czeskich i słowackich katolików, przemawiał m. in. przywódca słowackiej partii ludowej ks. Hlinka. Przemówienie jego zawierało szereg niezmiernie charakterystycznych ustępów, świadczących o głębokich przeobrażeniach, jakim ulega stosunek Słowaków do Czechów.

Ks. Hlinka oświadczył, iż zawsze czuł, iż miejsce Słowaków jest u boku Czechów w państwie czechosłowackim. Słowacka partia ludowa stoi wiernie na gruncie republiki. W obrzymiej swej większości katolicki naród słowacki jest przeciwko każdej rewizji granic, obstaje przy dotychczasowych granicach swego państwa i jest gotów bronić jego jedności i całości razem z narodem czeskim, aż do ostatniej kropli krwi. Ks. Hlinka opowiedział się za ścisłym porozumieniem pomiędzy katolikami czeskimi i słowackimi.

Tragedja „Morro-Castle“

Nowy Jork, 11. 9. PAT. Kapitan statku „Morro-Castle“ Warmis oświadczył, że wysłał on pierwszy sygnał S-O-S w 20 minut po stwierdzeniu pożaru, który jak sądzono, będzie mógł być stłumiony przy pomocy załogi. Ani żona, ani rodzina zmarłego kapitana Wilmoła nie wiedziały, że zmarł on na atak sercowy. Natomiast stwierdziły, że obawiał się on ciągłego sabotażu. Policja kubańska prowadzi dochodzenia w sprawie dwóch tajemniczych pasażerów. Według ostatnich obliczeń, lista ofiar katastrofy przedstawia się następująco: 117 trupów i 15 zaginionych bez wieści. Uratowanych 230 pasażerów i 117 członków załogi.

Demonstracje antywłoskie w Jugosławiji

Marszałek Balbo musiał uciekać na jacht

Paryż, 11. września. (PAT) Z Białogrodu donoszą, że w Splicie doszło do poważnych rozruchów w następstwie odczytu, który wygłosił tam w klubie włoskim marszałek Balbo, wobec audytorjum około 150 optantów włoskich.

Po zakończeniu tego odczytu przed gmachem klubu, którego okna były otwarte, doszło do burzliwych demonstracji. Zgromadzeni wewnątrz Włosi zaczęli wznosić okrzyki: „Niech żyją Włochy“. „Niech żyje włoska Dalmacja“, „niech żyje włoski Split“. W odpowiedzi na to zgromadzony nazewnątrz tłum usi-

lował wtargnąć do wnętrza lokalu. Policja udaremniła te próby, lecz dopiero po dłuższych wysiłkach zdołała oczyścić ulicę i stworzyć drogę odwrotu dla marszałka Balbo, który pośpiesznie opuścić musiał miasto i szukać schronienia na swoim jachcie.

Aresztowano wiele osób. Zgromadzeni w klubie optanci włoscy mogli opuścić lokal dopiero po kilku godzinach, gdy na ulicach nie było już demonstrantów. W całej Jugosławiji podróż marszałka Balbo i okoliczności, jakie towarzyszyły odczytowi, wywołały żywe oburzenie.

Ostre nieporozumienia w Związku Legjonistów

Warszawa, 11. 9. Tel. wł. B. dyrektor biura sejmowego, obecny wojewoda w Kielcach, dr. Dziadosz, nadesłał na rece pułk. Sławka list, w którym rzeka się wiceprezesa związku i godności członka zarządu Zw. Legjonistów. P. Sławek przyjął rezygnację wiceprezesa, natomiast odmówił przyjęcia rezygnacji dr. Dziadosza jako członka zarządu. Jak slychać, powodem rezygnacji p. Dziadosza, są ostre nieporozumienia Związku Legjonistów pomiędzy prawem a lewem skrzydłem tej organizacji.

TU WYCIĄCI

Henryk zadrżał z radości. — Cezaryna oszalała z gniewu! — pomyślał. Była to jedyna zemsta, na jaką się szlachetne serce Henryka zdobyć mogło.

ROZDZIAŁ III. WIEZIENIE I TRUCIZNA.

— Uspokój się pani! Przecież rywalka twoja jeszcze nie zwyciężyła! — Ale ja o niej słuchać nie chcę! — krzyknęła Cezaryna rozgniewana i rzuciła zeszyt z nutami na ziemię. — Wracam właśnie z próby i wyobraź pan sobie, co tam widziałam i słyszałam?! Artystkę, co się zowie! Jaka ona piękna, a jak śpiewa! Publiczność zachwyca się nią, a ja... ach, na mnie nikt już nie spojrzy! Ludzie zapomnia o mnie zupełnie! Jeżeli przedstawienie odbędzie się dziś, to ja jestem zgubiona, bez ratunku zgubiona! — A więc przedstawienie nie odbędzie się! — szepnął Bondi i skrzywił znacząco swoją chuda, żółtą twarz. — Słuchaj, Cezaryno, przedstawienie nie odbędzie się, Teresa Krones nie wystąpi! — Czy pan chce temu przeszkodzić? — zapytała śpiewaczka z pewnym niedowierzaniem. — Tak, ja! — I ja nienawidzę owej Teresy Krones! Szczęśliwy przypadek uczynił nas sprzymierzeńcami przeciwko tej dziewczynie. Ale stawiam ci pewien warunek! Teresa Krones nie wystąpi dziś i postaram się o to, aby ta żebraczka nigdy nie doszła do zamierzonego celu, za to jednak żądam, Cezaryno, abyś została moją żoną, bo kocham cię nad wszystko w świecie!

— Żoną pana! — szepnęła Cezaryna i zimny dreszcz przebiegł jej członki. Jest to ostatniem słowem pana? — Niezmiennym. Jeżeli mi przysięgniesz, że od dziś za cztery tygodnie odbędzie się nasz ślub, to Teresa nie wystąpi ani dziś, ani prawdopodobnie nigdy i moja piękna Cezaryna pozostanie na zawsze królową w operze. — Więc zgoda! — rzekła śpiewaczka drżącym głosem. — Za cztery tygodnie będę żoną pana! Ja dotrzymam słowa, spodziewam się zatem, że i pan... — O, ja dotrzymuję zawsze to, co przyrzekam! — przerwał Bondi i ucałował jej ręce. Potem pożegnał narzeczoną i odszedł. — Sprzedałam się. — szepnęła Cezaryna ze łzami w oczach. — Ale nie mogłam postąpić inaczej! Muszę walczyć na śmierć i życie i muszę ją zwyciężyć! Niech kosztuje co chce! Po chwili zadzwoniła i służąca weszła do pokoju. — Jest tam kupiec, któremu kazałam dziś przyjść? — zapytała. — Tak, pani, czeka już od pół godziny. Oprócz tego oddał mi jakiś nieznamy mężczyzna to pudełko, mówiąc, że pani wie, co w nim jest! — Dobrze, dobrze, daj mi je i wprowadź tu tego kupca! Służąca postawiła małe, zgrabne pudełko na stoliku i wyszła. Zaledwie się drzwi za nią zamknęły, gdy Cezaryna wzięła je i otworzyła za naciśnięciem ukrytej sprężyny. W pudełku leżało kilka wytwornych porcelanowych słojków i garneczków, napełnionych bia-

Humor

UDOBRUCHANY MAŻ. — Nie gniewaj się mój drogi, ale Andzia przypaliła pieczęń. Doślaniesz za to mocnego całusa. — Maż: — Dobrze. Zawołaj Andzię. GŁOS SUMIENIA. — Słuchaj — mówi pani Nerwicka ostrym tonem do swego męża — znalazłam u ciebie w kieszeni list od pewnej pani. — Co? U mnie! Przysięgam ci koteczku, że nie mam pojęcia, skąd się tam wziął! — Ale ja mam pojęcie! Jeszcze przed trzema tygodniami dałam ci go do wrzucenia! PRZEWIDUJĄCA MAŁŻONKA. Pani Miła jedzie nad morze. Pakuje rzeczy w obecności przyjaciółki, która bacznie obserwuje, jakie suknie zabiera pani Miła. — A poco bierzesz tę czarną toaletę? Nad morze? Załobna suknie? — Moja droga — odpowiada pani Miła — mój maż tak źle pisał...

WIADOMOSCI SPORTOWE

Na marginesie zawodów Polska-Niemcy

Dlaczego przegraliśmy

Kłeska Polski w reprezentacyjnych zawodach futbolowych z Niemcami dotknęła nasze społeczeństwo bardzo boleśnie. Wielu ludzi dosłownie rozchorowało się. Nerwy odmówiły im posłuszeństwa. Ci, którzy najbardziej radowali się, gdyśmy prowadzili 2:1, po katastrofalnej klęsce płakali rzuwając łzami. Co się zaś działo w domach i lokalach, w których aparaty radiowe transmitowały przebieg meczu, trudno opisać. Wiemy, że bardzo dużo aparatów radiowych zostało zdemolowanych, albo uszkodzonych. Rzucano w aparaty radiowe tem, co było pod ręką, by zamilkł speaker, ogłaszający klęskę. Wreszcie bardzo wielu upiło się ze zmartwienia.

Nie było Polaka, któryby drużynie polskiej nie życzył zwycięstwa. Wprawdzie wielu było takich, którzy w zwycięstwo wątpili, jednak i ci, mimo nieraz wysokich zakładów, mieli iskierkę złudzenia, że może zwyciężymy. Z radością nawet placiliby wówczas przegrane zakłady. Tego jednak, co się stało, nie przewidywali najwięksi pesymiści. W drugiej połowie, prowadzić przez 24 minuty 2:1 i nie tylko przegrać, ale ponieść katastrofalną klęskę, to trudno zrozumieć tym zwłaszcza, którzy meczu nie oglądali na własne oczy. Gdy więc minęło pierwsze wrażenie, rozpoczęły się pytania.

— Jak to możliwe? Kto winien?
Wskazywanie winnych i sądenie ich, zwłaszcza na łamach dziennika, jest właściwie kwestią osobistego zapatrywania. Dlatego też sąd nad sprawcami i przyczynami naszej klęski, na łamach naszego pisma, jest tylko krytyką osobistą naszego specjalnego wysłannika redakcyjnego na mecz Polska — Niemcy.

W drużynie polskiej grało razem 12 graczy, których wyznaczył p. Kaluża, kapitan P. Z. P. N. Głównym więc sprawcą naszej porażki jest p. Kaluża, mający w dodatku tego pecha, że jest to już jego szósta z rzędu porażka na terenie międzynarodowym. Powinien on się podać do dymisji, a P. Z. P. N. powinien zastanowić się nad zmianą ustroju. Czy nie lepszą byłaby komisja trzech, któryby brała odpowiedzialność za ustalenie drużyny? Przecież jeden człowiek może się mylić, stać pod wpływem swego otoczenia. Będzie zawsze forsował swoich, których często widzi i do których ma zaufanie. Co innego byłoby, gdyby drużynę zestawiała komisja z trzech ludzi, zamieszkałych w różnych ośrodkach sportowych Polski. Pan Kaluża sześć razy nie potrafił dobrać graczy, którzyby zwyciężyli. Na swoje niewinnienie prawdopodobnie odpowie: — bo ich w Polsce nie mamy. Byłby to jednak temat sporny.

Stawiamy jednak jeszcze drugi zarzut p. Kaluży, a mianowicie, że on to decydował o taktyce gry naszej drużyny. Taktyka ta, jak już pisaliśmy, polegała na tem, że linia naszej pomocy, bracia Kotlarczykowie i Mysiak, nastawiona była niemal wyłącznie na grę defenzywną, ciągle się cofała aż pod bramkę Fontowicza, a zaledwie kilka razy posuwała się poza linię środkową, na niemiecką połowę boiska. Między naszym atakiem a linią pomocy przez cały czas gry była ogromna luka. Na środku boiska nie staciano prawie żadnej walki. Walczono tylko pod bramkami. Różnica między drużynami była jednak ta, że gdy atakowano bramkę polską, wówczas atakowało ją aż 8 graczy, zaś niemiecką tylko nasz napad. Tak jednak nakazał grać p. Kaluża, obawiając się, by przez nagłe wypadki Niemcy nie zdobyli gola.

Uważamy, że taktyka gry winna się ograniczać tylko do porozumienia się graczy między sobą. Chodzi przecież tylko o to, by się zrozumieć. Sprawę „pilnowania” graczy przeciwnych, wspomagania ataku własnego, cofania się na obronę itd., powinno się pozostawić indywidualnym kwalifikacjom naszych reprezentantów. Pouczenie, że nie wolno opuszczać takich a takich stanowisk, cofać się do bramki itd., musiało wywrzeć ujemny wpływ na psychikę naszych graczy, którzy, nie chcąc narazić się na jakiegokolwiek zarzutu, starali się postępować według wskazań wezwzchwadnego kapitana, co krepowało ich indywidualność i inicjatywę. Uderzało bowiem wszystkich, że żaden z polskich graczy nie był w swojej zwykłej formie. Najlepszym z polskiej drużyny był Wilimowski, chociaż przemilczał on fakt, że na cztery dni przed meczem miał wypadek w fabryce i potłukł mocno oba kolana, tak, że trudno mu było cho-

dzić. Przez cały czas gry ból mu dokuczał, ale... wytrzymał.

Zgodnie pisze cała prasa, że Niemcy zwyciężyli zasłużenie, byli lepsi.

W czym?
Przedewszystkiem gracze niemieccy byli lepsi w starciu do piłki. Gdybyśmy wszystkich graczy, biorących udział, ustawili poprzednio do biegu na 100 metrów, wówczas Polacy zajęliby wszystkie ostatnie miejsca. Niemcy byli szybsi i dlatego łapali więcej piłek. Niemcy byli również wytrzymalsi. Tempo gry było przez cały czas ostre. U naszych graczy uwydatniło się zmęczenie już na początku drugiej połowy. Stąd wniosek, że do reprezentacji polskiej należy dobrać przedewszystkiem graczy, którzy są dobrymi sprinterami, przynajmniej 12 s. na 100 m. i również dobrymi długodystansowcami 10.000 m. w około 37 minutach.

Takiej próbie powinni podlegać wszyscy reprezentanci i kto tych minimów nie osiągnie, tego nie należy wstawiać do reprezentacji. Pod innymi względami indywidualnych kwalifikacji, jeśli chodzi o grę futbolową, nasi gracze nie ustępowali Niemcom. Potrafili dobrze piłkę opanować, dobrze strzelać, dobrze „driblować” i dobrze odbierać piłkę przeciwnikowi. Cokolwiek gorsi byli tylko w orjentowaniu się, ale to nie bardzo wpływało na grę.

Bramkarz Fontowicz nie był zły. Wybiegał z bramki cokolwiek za często, ale może tylko dlatego, że niektóre pisma przed meczem wskazywały na ten fakt, jako na dużą zaletę. Zaleta ta kosztowała nas pierwszą bramkę.

Nasi obrońcy, Martyna i Bułanow, są już za starzy do reprezentowania barw Polski. Żaden

z nich nie zrobił setki w 12 s. Nie stać ich nawet na 13 s. Stąd też zwleknięcie z atakowaniem przeciwnika do ostatniej chwili, by im nie uciekło. Niestety, Niemcy uciekali im dość często, tak samo, jak naszej pomocy. Bracia Kotlarczykowie i Mysiak też do ostatniej chwili zwlekali z atakiem. Wyciągając ręce i rozkraczając nogi, cofali się zazwyczaj pod samą niemiecką bramkę, jakby byli bramkarzami. Wprawdzie trudno było przez nich przejść, ale niepotrzebnie przenosili walkę pod samą bramkę Polski. I oni są za starzy. Biegać nie potrafią, a grać? Owszem, ale tylko przez jedną godzinę. Wątpimy, czy który z nich wogóle przebiegnie 10.000 m., by wykazać wytrzymałość, potrzebną w grze reprezentacyjnej.

Z linii ataku talentami są Wilimowski, Wodarz i Riesner. Oni bowiem mogliby sprostać warunkom sprintu i wytrzymałości. Nawrot, Ciszewski i Pazurek już nie. Ci są dobrzy tylko na jedną połowę gry.

W drużynie polskiej było brak Peterka w drugiej połowie gry. Jest to jedyny bodaj gracz, który potrafił należycie wyzyskać świetne centry skrzydłowych. Wodarz i Riesner w okresie przewagi Polaków, precyzyjnie centrowali przed samą bramkę niemiecką. Potrzeba było tylko wglówkować. Niestety nikogo tam nie było.

Wszyscy gracze polscy grali bardzo ofiarnie. Za tę ofiarność należą im się słowa uznania i podziękowania. Dali z siebie wszystko, na co ich było stać. Przegrali, bo byli gorsi. Nie pozostaje nam wobec tego nic innego, jak szukać lepszych. (n)

Polscy jeźdźcy zdobyli puchar Narodów Łotwy

W międzynarodowych zawodach konnych w Tallinie rozegrano konkurs o puchar narodów, w którym pierwsze miejsce zdobyła ekipa polska — 12 pkt. przed ekipą łotewską — 36 pkt. i ekipą estońską 56 pkt. W konkursie o nagrodę towarzysząca sportu konnego wygrał major Lewicki na Dunkanie.

Hecht blic Tłoczyńskiego w Budapeszcie

Wobecności tysiąca widzów rozegrano w poniedziałek po południu przy pięknej, słonecznej pogodzie finałowe spotkanie w grze pojedynczej panów na turnieju o mistrzostwo Węgier, do którego, jak wiadomo, zakwalifikował się gracz polski Tłoczyński oraz Czech Hecht.

Wbrew ogólnym przewidywaniom spotkanie to wygrał Czech, pokonując Tłoczyńskiego bez większego wysiłku w trzech setach w stosunku 6:2, 6:4, 6:3.

Sensacyjny bieg na 5 km.

Warszawski Okr. Zw. Lekkoatletyczny projektuje urządzenie w końcu września sensacyjnego biegu na 5 km. o memorjal śp. Alfreda Freyera. Do biegu tego zaproszeni zostaną wszyscy czołowi polscy długodystansowcy, którzy osiągnęli w r. b. niżej 15:50 na 5 km., a mianowicie Kusociński, Fiałka, Hartlik, Kurpera, Noji, Puchalski, Broma, Oriowski, Strzałkowski, Dublicki.

Polscy motocykliści w Zagrzebju

W Zagrzebju odbyły się zawody motocyklowe o mistrzostwo państw słowiańskich. Duże zwycięstwo odniósł Polak Langer (Legia Warszawy), zajmując pierwsze miejsca w 2-ach biegach na 10 okrążeń toru. W kategorii 350 ccm. Langer miał czas 5:24,7, a w kategorii 550 ccm. 5:30,5.

Nowy rekord światowy na 200 mtr.

Na zawodach międzypaństwowych Japonia — Stany Zjednoczone osiągnął Amerykanin Ralph Metcalf rekord światowy na przestrzeni 200 metrów w czasie 20,2. Metcalf poprawił własny rekord na tej przestrzeni z 10 czerwca 1933 r., ustalony w Chicago, o dwie dziesiąte sekundy.

Sport na Śląsku

Próby o P. O. S. w Michałkowicach. W czwartek, sobotę i niedzielę bież. tygodnia odbędą się dla członków miejscowego Oddziału Sokola próby o P. O. S. Wzywa się wszystkich członków do lat 50 o wzięciu udziału w próbach. Zbiórka o godz. 16 przed sokolnią.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

„Brygada” Strzemieszyce, poszukuje przeciwników o siebie i na wyjazd. Zgłoszenia: p. J. Sietrecki, Strzemieszyce Wielkie, Kościelna 33.

KS. „Kazmierzanek”. S. M. P. Porąbka, zmienia nazwę na KS. „Kazmierzanek”.

Tydzień W. F. i P. W. w Czeladzi. Miejska komisja W. F. i P. W. w Czeladzi w bieżącym miesiącu organizuje Tydzień sportowy. W związku z tem Czeladź wysłała propozycje Sosnowcowi, Będzinowi i Dąbrowie, rozegrania międzymiastowych zawodów lekkoatletycznych.

Geisler trenerem C. K. S. Zarządowi C. K. S. udało się pozyskać cenną współpracę świetnego napastnika K. S. „Dąb” Katowice, który dwa razy w tygodniu trenować będzie drużynę klubu. Geisler to rutynowany i inteligentny piłkarz, to też spodziewać się należy, że praca jego wyda pożądane rezultaty.

Sędzia sportowy spowodował bójkę na boisku w Zawierciu. 9 bm. na boisku sportowym w Zawierciu, w czasie meczu piłkarskiego pomiędzy K. S. „Warta” Zawiercie, a K. S. „Korona” Radomsko, publiczność spowodowana jawną stronnictwem sędziego meczu p. Zygmunta Gospodarka z Częstochowy, na korzyść „Korony”, siłą wtargnęła na boisko i silnie pobliła sędziego oraz graczy. Dopiero wezwany oddział policji po dużym wysiłku zdolał przywrócić porządek na boisku. Sędziego pobliła pociągnęła do odpowiedzialności karno-sądowej za jawną prowokację publiczności. (hu)

Sport w Bielsku

Mecze na rzecz P. Z. P. N. w Podokręgu Bielskim. Żywiec: Repr. Bielska — Repr. Żywa 5:2 (2:1). Zawalone zwycięstwo Bielska. Sędzia p. Rosenfeld dobry. Bielsko Biela — Dzielce 2:0 (1:0). W ub. niedzielę rozegrano na boisku R. K. S. Czechowice mecz piłki nożnej, między reprezentacjami Bielsko-Biała a Dzielce-Czechowice, na rzecz P. Z. P. N. Przez cały mecz gra „prym” dźlerzyli gracze miejscowi, osiągając zastrużony wymik 2:0, do przerwy 1:0 Mecz przedwcześnie przerwano z powodu ulewnej deszczu.

Rozpoczęcie sezonu bokserskiego na Śląsku

Kto będzie drużynowym mistrzem Śląska?

Zarząd SOZB, wziął się ostatnio energicznie do pracy i z początkiem września rozpoczął swoją działalność sportową. Przedewszystkiem, rozpisano drużynowe mistrzostwa okręgu, które różnią się od ub. lat tem, że zmieniono ich system rozgrywania. W tym roku mianowicie rozgrywkę toczy się będą podobnie, jak u piłkarzy systemem punktowym i poszczególne drużyny zmierzą się po dwa razy. Pierwsze rozgrywki rozpoczynają się już 14 b. m. Do mistrzostw zgłosiło się aż 10 klubów, m. in. również kilkakrotny mistrz Śląska — Policyjny KS. Katowice. Tak wielka ilość zgłoszonych do mistrzostw klubów, zasadniczo utrudnia normalne ich przeprowadzenie, bowiem Polski Zw. Bokserski w Poznaniu polecił ukończyć je już najdalej do końca października. Kluby śląskie znajdują się jeszcze w tem trudnym położeniu, że prawie każda rozgrywka uzależniona jest od właściciela sali, tak, że już w pierwszych dniach zachodziła konieczność zmiany terminów rozgrywek, według możliwości posiadania wolnych sal.

Na konferencji klubów śląskich ustalono, że Śląsk zgłosi swój udział w mistrzostwach drużynowych Polski, przy czym prawo udziału w tych mistrzostwach będzie miał klub, który w pierwszej serii rozgrywek zdobędzie najwięcej punktów. Ostatnio „pasus” ten został zacepiony przez PZB, który polecił SOZB, rozegrać rozgrywki systemem pucharowym, t. zn., że każdy klub odpada z dalszych rozgrywek po przegranej. Takim systemem umożliwiły wyłonienie mistrza Śląska już po 3 rozgrywkach, jest to jednak w zasadzie niesłuszne, bowiem tytuł mistrza Śląska może się łatwo dostać w ręce klubu reprezentującego nie najwyższą klasę. Z drugiej strony rozegranie mistrzostw systemem punktowym wpływa na zainteresowanie boksem, a klubom daje możliwość zatrudnienia swoich zawodników w okresie całego prawie sezonu.

Rozgrywki tegoroczne mają być ponadto również klasyfikacją klubów na klasy A i B, przy czym do klasy A wchodzi 6 najlepszych klubów, wyłonionych na podstawie tabeli rozgrywek dwóch serii rozgrywek.

Sytuacja wśród klubów zgłoszonych do mistrzostw Śląska, przedstawia się w tym roku b. ciekawie, bowiem żaden z klubów nie uchodzi za faworyta. Każdy klub ma dobrych i słabych zawodników i nawet taki Policyjny KS. Katowice w tym roku ma trudności w zestawieniu swego zespołu reprezentacyjnego. Zwycięzcy mistrzostw należałoby szukać wśród klubów: „Slavia” Ruda, „Policyjny” K.S.

Katowice, „Policyjny” K.S. Sosnowiec, „IKB” Świętochłowice, a nawet BKS. Nowy Bytom. Nie wiadomo jeszcze, jaką rolę odegrają inne kluby, jak Naprzód Lipiny, Sokół Rybnik, Ruch „06” Mysłowice, i KS. „27” Orzegów. Wszędzie spotyka się materiał równorzędny, dlatego też sprawiedliwe wyłonienie mistrza Śląska wśród tak wyrównanej klasy, będzie w lwiej części zależało od oceny i bezstronności sędziów.

Sprawa sędziów stanowi jednak dla Śląska problem ciężki. Obecnie Śląsk ma tylko 3 sędziów związkowych: pp. dyr. Rosadę, Kocura i Wendego, którzy mają prawo sędziować w zawodach o mistrzostwa. Tyleż również ma Śląsk sędziów kandydatów, a to red. Karaś, Uliczka i Karch. Rozwiązanie tego problemu zależy będzie od urzędzenia kursu sędziowskiego, który dojdzie nareszcie do skutku z końcem września. Kurs narazie odwlekano ze względu na brak nowych regulaminów i statutu BZB, który ukazał się już w druku.

W pierwszej kolejce rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Śląska zmierzą się: 14 b. m. BKS. Nowy Bytom — Naprzód Lipiny w Nowym Bytomiu. Sędziują pp. Wende, Uliczka i Karch. 16 b. m. Policyjny Sosnowiec — Sokół Rybnik w Sosnowcu. Sędziują pp. Wende, Uliczka i Karch. 17 b. m. KS. Ruch Wielk. Hajduki — KS. „27” Orzegów. Sędziują pp. Wende, Karaś i Uliczka. 21 b. m. IKB Świętochłowice — Policyjny K. S. Katowice w Świętochłowicach. Sędziują pp. red. Karaś, Uliczka i Karch. Mecz KS. „06” Mysłowice — KS. „Slavia” Ruda ustalono na 8 b. m., został on jednak przez „06” Mysłowice odłożony na inny termin.

Najbliższe rozgrywki piłkarskie na Śląsku

W związku z odwołaniem meczu Polski Śląsk — Opolski Śląsk, zarząd Ś. O. Z. P. N. zniósł zakaz gier i odbędzie się szereg imprez piłkarskich.

W Brzezinach Śląskich gości benjaminek Ligi Śląskiej, K. S. „Wawel” Nowa Wieś i gra z miejscowym K. S. Początek o godz. 16. W Siemianowicach na boisku „Iskry” odbędzie się mecz o wejście do Ligi Śląskiej pomiędzy K. S. Iskrą a Białą Lipnik. W Katowicach, na boisku Policyjnego K. S. o godz. 11 mecz o pozostanie w klasie A pomiędzy KPW. Katowice — Czarni Oświęcim. O godz. 13.30: „Strzelec” Szarlej — „Soła” Oświęcim. Na boisku „Ruchu” odbędzie się mecz ligowy „Ruch” „Warta”.

Mecz Polski Śląsk — Opolski Śląsk odwołany

Mecz piłkarski Polski Śląsk — Opolski Śląsk, który miał się odbyć 2 września w Katowicach, został, jak wiadomo, wskutek niepogody odwołany i przesunięty na dzień 16 bm.

W ub. wtorek nadeszła jednak do Śląskiego Zw. Piłkarskiego telegraficzna odmowa meczu przez związek niemiecki, przyczem Niemcy proponują termin na 23 bm. lub 14 października. Oba terminy są dla nas nie do przyjęcia, bowiem 23 bm. rozpoczynają się mistrzostwa Śląska, a 14 października najprawdopodobniej reprezentacja Śląska wyjeżdża do Duesseldorfu.

Jubileusz kapłański

Parafia Bogucice przeżywać będzie w czwartek, dnia 13 b. m. podniosłą uroczystość srebrnego jubileuszu święceń kapłańskich swego rodaka ks. Konrada Tischbira-Tyżyńskiego. Jubilat urodził się w Bogucicach, studia odbył w Krakowie, tamże został wyświęcony dnia 13. IX. 1909 r. i wysłany przez przełożonych swoich jako misjonarz i kaznodzieja do Ameryki północnej, gdzie dotychczas niezmordowanie pracuje nad duszami emigrantów Polaków na chwałę Boga i pożytek Ojczyzny. Obecnie Jubilat bawi w Bogucicach u sędziwej swej matki, aby w rodzinnym swym kościele przed łaskami słynącym obrazem Matki Boskiej Bogucickiej odprawić mszę św. jubileuszową. Niech dobry Bóg darzy sługę swego łaskami i zdrowiem, zachowa go do złotych gód kapłańskich i błogostawi w dalszej jego pracy nad duszami naszych braci Polaków w Ameryce.

W Krotoszynie bawił na wizytacji ks. biskup Dymek. Ilustracja przedstawia księdza biskupa, wysłuchującego deklamacji dziewczynki ze szkoły żeńskiej.

Fot. Wojciechowski.

► Od Algieru do Tunisu

Lot zawodników Challenge'u nad Saharą

We wtorek uczestnicy lotu okrężnego w Międzynarodowym Turnieju Lotniczym mieli do przebycia najkrótszy (775 km.), ale bardzo trudny odcinek. Lecieli oni wgląd czarnego łądu, przebywając przestrzeń między Algierem a Tunisem, z lądowaniem w Biskrze.

Lot nad tym odcinkiem pozostawia niezapomniane wrażenia!

Pierwsze 150 kilometrów lotu od Algieru, w niczem nie zdradza, że po przekroczeniu gór, które oddzielają żyzne ziemie od piaszczystych pustyni, znajdziemy się nad słynną Saharą.

Ani żółta roślina, ani kropli wody — żółtawy piasek, mieniący się w słońcu od przeraźliwie białego do kremowego — oto widok z samolotu. Męczące wpatrywanie się w teren z trudnością odróżnia ślady karawan.

Na mapie zaznaczone jest wielkie jezioro Chott el Hodna, około 50-ciu kilometrów długości. Naprawdę jednak turysta lotniczy szukałby jeziora o tak świetnie zarysowanych kształtach (na mapie!). Jest to istotnie wielki zbiornik wody, lecz tylko w pewnych okresach. Nie mając naturalnego, stałego dopływu, ani też odpływu, jedynie tania piasku innego koloru odcinająca się od otoczenia, świadczy, że tu czasem jest „jezioro”.

Emocje w zupełności wynagradza fantastyczny wprost widok gór Mont du Zab o dziwnych kształtach, pozbawionych roślinności, skalistych, wyrastających przed nami z tego oceanu piasku do wysokości nawet 200 do 300 mtr.

Centrum turystyki na brzegu Sahary jest Biskra. Tu podróżnik, poszukujący wrażeń, zatrzymuje się, by studiować teren, klimat, wynajmować wielbłądy, sfotografować się w „afrykańskim” stroju i... zrezygnować z podróży wespół z tajemniczymi Arabami.

Lot do Biskry jest tak obliczony, aby po uzupełnieniu benzyny móc startować do Tunisu, możliwie najwcześniej, bo upał, szalony upał daje się we znaki.

Wrażenie Sahary jeszcze nie mija po starcie; na 1/2 godz. przerywa obraz Sahary wysoki łańcuch gór, dochodzący do 2.000 mtr., dzikich skalistych, bez roślin i śladu ludzkiego życia. Po górach dalszy ciąg „Sahary, jednak coraz bardziej widac przejawy budzącego się ludzkiego życia,

wzmagając się z chwilą przekroczenia granicy Tunisu.

Lotnik wita z radością widok Morza Śródziemnego i ląduje w Tunisie, tu, gdzie nasi zawodnicy, po przylocie około południa, mieli czas całe popołudnie, by, przed przekroczeniem Morza Śródziemnego, przejrzeć silniki i zapoznać się z warunkami atmosferycznymi.

Dziś wszyscy zawodnicy w grupach po pięciu przelatują od rana morze. Jest to konieczne i ze względów bezpieczeństwa, gdyż w określonych godzinach rannych wzdłuż trasy patrolują wodnopłatowce włoskie i francuskie, a potem na wodzie dyżurują okręty tychże państw. Gdyby więc zawodnikowi przydarzyła się „niespodzianka” lądowania, a raczej „wodowania” na morzu, jest więc czas — cały dzień — by go odnaleźć i przyjąć mu z pomocą.

Trasa lotu w Wielkim Turnieju Lotniczym od Algieru do Warszawy.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 11 września 1934 r.

Papiery państwowe:

4 proc. pożycz. inwestycyjna zwyczajna 117,75, 5 proc. pożycz. konwersyjna 65 — 65,50, 5 proc. pożycz. kolejowa 60, 7 proc. pożycz. stabilizacyjna 72,25, 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94,00, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Kredytowe 53,00 — 53,50. Tendencja niejednolita.

Akcje:

Bank Polski 90 — 90,25, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 23, Starachowice 11,30, Tendencja mocniejsza.

Dewizy:

Belgia 124,12 — 124,43 — 123,81, Holandia 358,25 — 359,15 — 357,35, Londyn 26,16 — 26,29 — 26,03, Nowy Jork 5,23 i jedna czwarta — 5,26 i jedna czwarta — 5,20 i jedna czwarta, Nowy Jork kabel 5,23 i siedem ósmych — 5,26 i siedem ósmych — 5,20 i siedem ósmych, Paryż 34,86 i pół — 34,95 — 34,78, Praga 21,99 — 22,04 — 21,94, Szwajcaria 172,55 — 172,98 — 172,12, Włochy 45,39

— 45,51 — 45,27, Berlin 209,75 — 210,75 — 208,75, Sztokholm 135,00 — 135,70 — 134,30, Oslo 131,40 — 132,00 — 130,80.

Waluty:

Dolar prywatny 5,20 — 5,20 i jedna czwarta. Tendencja niejednolita

Pożyczki polskie w Nowym Jorku.

Poż. dolarowa 69 i jedna ósma, pożycz. Dillona 82,50, pożycz. stabilizacyjna 123, pożycz. warszawska 61,75.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 10 września 1934 r.

Ceny paritet Poznań.

Zyto stare i nowe cena transakcyjna tranz. 1435 ton 17,75, Pszenica stara i nowa zdalna do przemiału cena orientacyjna 18,50—19, Owies nowy cena transakcyjna tranz. 10 ton 17,75, Owies nowy cena transakcyjna tranz. 15 ton 18, Owies nowy cena transakcyjna tranz. 25 ton 18,25, Owies nowy cena transakcyjna tranz. 15 ton 18,40, Owies nowy cena transakcyjna tranz. 450 ton 18,60, Owies nowy cena orientacyjna 17,75—18,25. Reszta notowań bez zmiany.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 782 tony, pszenicy 320 ton, maki żytniej 117,4 tony, maki pszennej 14 ton, otrąb żytnich 135 ton, otrąb pszennych 37,5 tony, owsa 167,5 tony, łącznienia 305 ton, grochu Wiktorja 15 ton, grochu Folgera 15 ton, gorczycy 17,7.

U w a g a: Inkarnatka od dzisiaj nie notowana.

Co myślicie

o mojej taniej ofercie?

- farba na cokół kg. 1,50—1,80
- farba lakowa do gruntowania kg. 2,50
- farba biała do gruntowania „ 2,50
- lakier do podłóg „ 4,—
- lakier kolorowe do mebli kuch. „ 4,—
- lakier emalowy biały „ 4,—
- Pokost-Rapid, wysycha w 6 godz. „ 1,40
- pokost lniany „ 2,20
- kreta szlamowa 3 korony „ 0,09
- kreta szlamowa 2 korony „ 0,07
- klej roślinny suchy 1/2 kg. paczka 1,—
- pastą do podłóg jasna i kolorowa kg. 2,50

Drogerja EMIL HELLER

Katowice, ul. M. Piłsudskiego 28 a
Tel. 30614 Założono 1897
Składu farb jako filję w Mysłowicach nie posiadamy.

Na Raty 15 zł miesięcznie. CENNIKI GRATIS!
KROMCZYŃSKI
POZNAŃ, ŚW. MARCIN 47

Żądajcie wszędzie chodników „Falaleum”
Cena 50 gr. za 1 m. długości

Ogłoszenia

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Pszczyna. Herman Molitor. 962

KSIĘGARNIA ŚLĄSKA, Katowice, Dworcowa nr. 18, zakupuje i zamienia książki używane. 961

2—3 TYSIĘCY ZŁ. na I hipotekę poszukuję. Płacę 8—10 proc. Oferty „Siedem Groszy Chorzów pod „Hipoteka”. 962

OBELGĘ, rzuconą przeciw p. Lucji Sieroń, odwrotuję i przepraszam. Drewniakówna. 960

SZANUJ SWÓJ-GROSZ! — Kupując meble w firmie „Meblanko” Katowice, Młyńska 5, oszczędzasz wiele pieniędzy. Urządzenie kuchenne 7 części zł. 110, oraz najelegantsze jadalnie i sypialnie po bardzo niskich cenach. Sypialnia dębowa zł. 290. — Dostawa bezpłatna. 924

MASZYNY do pisania wszelkie systemy tanio sprzedam. Katowice, Stawowa 3 „Remont”

SZANUJ SWÓJ ZAOSZCZĘDZONY GROSZ, kupując meble w znanej firmie „Najtańsze Źródło Mebli”, Katowice, Starowiejska 3 (róg Francuskiej). Sypialnie od 250 zł., kuchnie od 95 zł. 932

Przygody bezrobotnego Froncka

Cóż za wiecheć wyrósł w sнопie — pyta Froncka wzrok barani. Chociaż — czy to nie kominiarz sondę swoją zgubił w sianie???

Gdy wytrzymać nie mógł dłużej, laską ruszył dziwne licho, Zrazu lekko, potem mocniej — coś stęknęło, tylko cicho.

Lecz gdy Froncek gwoździem w tasce dziwną dziwne „coś” uczciwie, wylazł — — cygan z kopy siana i zajęczał przeraźliwie.

Froncek jak się nie wystraszy, Jak uciekać w mig nie zacznie... Nie przypuszczał bowiem wcale, że to człowiek spał tu smacznie!

(Ciąg dalszy nastąpi).

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31 — PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA KATOWICE SOBIESKIEGO 11 TELEFON 34-981 P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH” 1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15. OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.